

בעזרת השם יתברך

ספר

עֲצָרָתוֹ אֲמוּנָה

מכתבי חזקו, אמונה,
ועצות מעשיות לחיים,
תרגמו ממכתבים שנכתבו על ידי
ראש ישיבת תפארת התורה
ברסלב

241

תשפ"ה

**לשליחת מכתבים ושאלות
אל הראש ישיבה שליט"א**

בדואר:

MECHON ATZUSOI EMINU

PO BOX: 646

LIBERTY, NY 12754-9998

או דרך:

[HTTPS://BRESLEVCENTER.COM/ANSWERS](https://breslevcenter.com/answers)

להרשמה לקבלת המכתב היומי במייל:

CHIZIKYOMI@RABBIROTH.ORG

להשתתפות וליטול חלק

בקונטרסים השבועיים או בשאר ספרי
המכון, המאירים את בתיהם
של אלפי יהודים

התקשרו אל הגבאי

מוה"ר משה גראס שליט"א

053-316-3399

בארה"ב ניתן להתקשר אל הגבאי

מוה"ר שמואל אייבנשטיין הי"ו

917-589-3382

או שלחו מייל לכתובת

SHMIELMAEB@GMAIL.COM

נַצְּתוּ אֱמוּנָה

- א..... מהן ההלכות ביום הולדת של גיל שלוש?
- ב..... האם מותר לגבר להביט במדאָה?
- ג..... איך אפשר לגסע מהבית בלי האשה?
- ה..... האם נכון לעשות בקרת שנתית אצל הרופא?
- ו..... האם אני עוד יכול לחזור בתשובה?

אִישׁ אֱמוּנָה

- א..... וכי מה יקר יותר מאמא?
- ב..... קח חבורתא ותלמד הלכה.....
- ג..... חזק ואמין, אפילו אחרי שיצאת מהישיבה.....
- ג..... אל תלך לבתי כנסת שמכזים שם את רבנו.....
- ד..... מה יש ליהודי לעשות בעולם.....
- ד..... מילות שבח אישיות, תפילות חרשות, בוקעות רקיעים.....
- ה..... המורות המסורות שעובדות במסירות נפש.....
- י..... תלמד את הילד לסלוח.....
- יא..... להגיד את הספר שפתי תפתח, שכל אחד יוכל להבין את זה.....
- יב..... מה יש לי ביד?.....
- יג..... תצעק ותצעק ותצעק אל השם יתברך.....
- יד..... אין דבר כזה שמלמד יתן מכות.....

טז..... לא לשבת ליד המחשב יותר ממה שצריך.

טז..... להשם יתברך יש שירודך לכל אחד, גם בשבילך.

טז..... תחנך את הילדים שלך שיתנהגו בדרך ארץ.

יז..... האבא והאמא יבואו לחתונה.

יח..... אתה רוצה להיות החברותא שלי ללמוד טור בית יוסף?

יט..... לא להיות בפחדים מיתרים מעין הרע.

כ..... לדבר עם התלמידות על עדינות.

כא..... אולי אתה רוצה לעשות משהו בשביל הנשמה שלך.

כב..... תקבע לך שיעור בזהר ותקונים.

כג..... תקבלו על עצמכם להודות לכולם.

כד..... כשיש לאדם בעצמו אמונה חזקה הוא יכול למסר את זה הלאה.

כה..... שני דברים הפוכים, זה שלום.

כה..... אנשים שנהנים להפחיד.

כו..... תפילה מעוררת הלב אל רבי שמעון בר יוחאי.

עצרתו אמונה

מהן ההלכות ביום הולדת של גיל שלוש?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

השאלה שלי מחלקת לשנים. לבן שלי יש יום הולדת של גיל שלוש בערב ל"ג בעומר, והיות שקצת קשה לנסע למירון ביום שמכניסים אותו לתלמוד תורה, אני רוצה לשאול אם אפשר להכניס אותו לתלמוד תורה ביום אחר?
כמו כן אני רוצה לשאול מהן ההלכות והמנהגים ביום הולדת של גיל שלוש, וגם ביום שמכניסים לתלמוד תורה.

ישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת אחרי קדושים, ז' אייר, כ"ב לעומר, שנת ה'תשפ"ה יקירי ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אין הלכות בזה, הפל מנהגים. המנהג הוא, לשמור על היילד שלא יראה רע, שלא יסתכל על גוים, והעקר הוא להודות ולהלל להשם יתברך שזוכים לעשות ליילד את הפאות הקדושות. מזהרנ"ת אומר (לקוטי הלכות גילוח הלכה ג', אות ב): "עקר הדת ישראל ועקר היהדות תלוי בזקן ופאות, ובהם נכר היהודי כי הוא מזרע ברוך ה', מזרע ישראל".

רבנו נתן לנו מתנה תפילה והתבודדות, שנדבר, נשוחח ונבקש מהשם יתברך

כְּמוֹ שְׁמִדְבָּרִים אֶל אָבָא וְאֶל חֵבֶר טוֹב; תִּקְדִּישׁוּ אֶתָּה וְאֶשְׁתָּף בְּכָל יוֹם כְּמָה דְּקוֹת
כְּדִי לְבַקֵּשׁ עַל הַיְלָדִים, שֶׁהֵם יִגְדְּלוּ וְיֵרְאוּ שָׁמַיִם וְקִדּוּשִׁים. מוֹהֲרָא"ש מְסַפֵּר, שֶׁאֵלּוּ
אֶת הַחֲתָם סוֹפֵר הַקִּדּוּשׁ זְכוּתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ אִיף הוּא זָכָה לְכָאֵלּוּ יְלָדִים טוֹבִים, עֲנָה
הַחֲתָם סוֹפֵר זְכוּתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ: "בְּכָל לַיְלָה כְּשֶׁאֲמַרְתִּי תִקּוֹן חֲצוֹת מְלֵאֲתִי כּוֹס
בְּדָמָעוֹת, הַתְּפִלָּתִי עֲבוֹר יְלָדִים טוֹבִים"; זֶה הַדְּרָךְ לְזִכּוֹת לְדוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל.
הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

הָאֵם מִתֵּר לְגִבֹּר לְהִיט בַּמֶּרְאָה?

שְׁאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לָמָּה, אֲבָל זֶה הַמְצִיאוֹת, אֵין לִי שׁוּם גְּדָרִים בְּהִסְתַּכְלוּת בַּמֶּרְאָה, אֲצִלִּי זֶה דְּבַר רִגְלִי
וּמִתֵּר, בְּרִצּוֹנִי לְשֹׁאֵל הָאֵם זֶה נִכּוֹן שֶׁאֲסוּר לְהִסְתַּכֵּל בַּמֶּרְאָה, וְאִם אֲסוּר, אִם יֵשׁ מִקְרָה שֶׁכֵּן מִתֵּר
לְהִסְתַּכֵּל, אוֹ שֶׁאִף פֶּעַם אֲסוּר?

אֲנִי רוֹצֵה לְהִיזוֹת יְהוּדֵי כֶּשֶׁר, עַל יְדֵי הַתְּבוּדָּה אֲנִי מִתְחִיל לְחַשֵּׁב אִיךְ לְהִשְׁתַּפֵּר בִּירְאֵת שָׁמַיִם.
יִישַׁר כַּח

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְפָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרִשְׁת אַחֲרֵי קִדּוּשִׁים, ז' אֵייר, כ"ב לְעֶמֶר, שְׁנַת ה'תשפ"ה

... גְּרוֹ יָאִיר

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

זֶה הֵלֵכָה מִפְּרִשְׁת בְּשִׁלְחַן עֲרוּף (יִזְכֶּה דְּעָה סִימָן קנו, סְעִיף ב): "אֲסוּר לְאִישׁ לְהִסְתַּכֵּל
בַּמֶּרְאָה, מִשּׁוּם לֹא יִלְבַּשׁ גִּבֹּר, אֲלֵא אִם בֵּין מִשּׁוּם רְפוּאָה, כְּגוֹן שֶׁחֹשֶׁשׁ בְּעֵינָיו, אוֹ
שֶׁמְסַפֵּר עֲצָמוֹ, אוֹ אִם מִסְתַּפֵּר מִן הָעוֹכֵד כּוֹכְבִים בֵּינוּ לְבֵינוֹ". הֶרֶם"א אוֹמֵר: "וְיֵשׁ
אוֹמְרִים, הֵא דְאֲסוּר לְרִאוֹת בַּמֶּרְאָה הֵינּוּ דּוֹקָא בְּמָקוֹם דָּאֵין דְּרָךְ לְרִאוֹת בַּמֶּרְאָה
רַק נָשִׁים, וְאִית בֵּיה מִשּׁוּם לֹא יִלְבַּשׁ גִּבֹּר, אֲבָל בְּמָקוֹם שֶׁדְּרָךְ הָאֲנָשִׁים לְרִאוֹת גַּם
בֵּין בַּמֶּרְאָה, מִתֵּר".

למעשה מחמירים לא להסתכל, אלא אם צריכים את זה לרפואה לעינים, או לפצעים וכו'.

חזק ואמץ עם התבודדות ועם העצות של רבנו, עד שתזכה שאתה בעצמך תהפך להיות מראה. רבנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן יט, אות ט): "כי צריך לזכור את הפנים, שיוכל כל אחד לראות את פניו בפנים שלו, כמו במראה, עד אשר בלא תוכחה ובלא מוסר, יתחרט חברו תכף על מעשיו, רק ממה שיביט בפנים שלו, כי על ידי שיביט בפנים שלו, יראה את עצמו כמו במראה, איך פניו משקע בחשך". מתחיל את היום שלך עם התבודדות, לך לפנה ותשיח את לבך, תגיד: "רבנו של עולם אני כל כך רוצה להיות יהודי כשר, אני רוצה להיות קדוש, המוח שלי מנח בשטויות ואני עושה שטויות, תעזר לי שאעזב כבר את השטויות ואחזר אליך", תוסיף את התפללות האישיות שלך, עד שתזכה להיות בעצמך מראה. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

איך אפשר לנסע מהבית בלי האשה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

בשבת הבאה צות העובדים שלנו נוסעים ביחד לשבת התועדות, במידי שנה. היום המנהל שלי שאל אותי אולי בכל זאת אני רוצה להשתתף, הוא אומר לי שהוא לא מבין למה אני לא רוצה, למה בכלל לא מושך אותי להגיע. לא ענית לו, איך אני יכול להגיד לו שמאד נעים לי בבית עם אשתי? הוא בכלל לא יבין על מה אני מדבר. שאגיד לו שיותר חשוב לי להיות בבית עם הילדים שלי ולחנך אותם? הוא לא יבין איך יש לי בכלל סבלנות להקשיב להם. שאגיד לו שהחפשה שלי זה עם אשתי, הוא לא יבין איך אפשר בכלל לנוח עם אשה על הראש, הרי הסבה שנוסעים היא רק כדי לנוח מהאשה, השם ירחם.

אני רוצה להודות לראש הישיבה שליט"א שנתן לי דרך ברורה מה הקדוש ברוך הוא רוצה ממני בעולם הזה, שהראה לי דרך שיהיה לי נעים בבית עם אשתי והילדים, ובכלל אני לא מבין איך אפשר לנסע בימי הקיץ החמים בלי שמירה, ותודה שהיום אני כבר לא יכול להבין איך אפשר בכלל

להנות בשנוסעים מהבית בלי האשה, עם מי אלד לבלות? עם חבר שמדבר וצוחק ממני מאחורי גבי? כפי שמוהרא"ש היה אומר, "אם יש חבר, זו רק האשה". ותודה השם שהגעתי למקום כל כך קדוש ותודה לראש הישיבה שליט"א על הכל.

ישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת אחרי קדושים, י' אייר, כ"ה לעמר, שנת ה'תשפ"ה

לקבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

הודו להשם שאנחנו יודעים על רבנו, אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלנו שיש לנו רבי שנותן לנו כאלו עצות ומאיר לנו שיהיה לנו נעים בבית, שהמצוות של השם יתברך יהיו לנו מתוקות ונעימות.

מה אפשר להגיד, רחמנות על אנשים; מחפשים סבות ותרוצים לברח מהבית, לא נהנים להיות בבית עם האשה והילדים. בפרט לאחרונה יש שגעון חדש, שמעסיקים אוספים את צנות העובדים ולוקחים אותם מהבית, עושים שבת ביחד ולוקחים אותם מהבית, עוזבים את האשה והילדים, והיום הולך כך, שמה שאחד עושה - כולם חושבים שצריכים לחקות, חושבים שפך נהיים מעסיק טוב, מנהל טוב, זה לא מצדק ולא ראוי.

שבת היא זמן שהאבא רואה את הילדים שלו ומבלה עם הילדים, החל מערב שבת; לקחת אותם למקנה ולהשכיב אותם לישון שיהיה להם כח בסעודה. בשבת לא הולכים מהבית, בשבת האבא לוקח את הילדים לבית הכנסת, בדרך הוא משוחח אתם, הוא מקשיב להם מה היה אתם השבוע בתלמוד תורה וכן הלאה, ובתפלה האבא שומר שהילדים יהיו לידו, הוא מתפלל אתם, הוא מחיף אליהם, הוא מלמד אותם איך להתנהג בבית הכנסת בדרך ארץ. בשבת האבא יושב עם המשפחה בסעודות, שמחים ביחד שאנחנו העם הנבחר, ילדים של השם יתברך. שרים זמירות ומלמדים את הילדים מדות טובות.

בשבת היא זמן שבעל ואשה חיים בשלום ואהבה, כתוב בזהר הקדוש (תקנ"ג) וזהר תקנ"ז כא, (נ), שבערב שבת בעל ואשה יתפסו, ואפילו שהם לא רבו עד עכשו,

אומר הזוהר הקדוש, כְּשֶׁמְגִיעָה שַׁבַּת בַּעַל וְאִשָּׁה מִתְפַּיִסִּים, כִּי בַשַּׁבָּת קוֹדֵשׁ הַכֹּל צָרִיךְ לִהְיוֹת כְּפוּל; כָּל הַשָּׁבוּעַ מְדַלִּיקִים נֵר אֶחָד, בַּשַּׁבָּת שְׁנַיִם, כָּל הַשָּׁבוּעַ כְּשֶׁאוֹכְלִים מְבָרְכִים הַמוֹצֵיאַ עַל לֶחֶם אֶחָד, בַּשַּׁבָּת עַל שְׁנַיִם, לָכֵן אוֹמֵר הַזוֹהַר: "וְאִם אֵית לֹון שְׁלָמָא בְּכָל שְׁתֵּי יוֹמֵין דְּחוּלָא", אֲפִילוּ מִי שֶׁהָיָה בְּשָׁלוֹם כָּל הַשָּׁבוּעַ עִם אִשְׁתּוֹ - "יַעֲבֹדוֹן תּוֹסַפֶּת בַּשַּׁבָּתָא בְּפִיוסָא דָּא לְדָא בְּרַחֲמֵימוּ סְגִי", צָרִיךְ לִהְיוֹת בַּשַּׁבָּת יוֹתֵר בְּשָׁלוֹם, בְּאַהֲבָה חֲזָקָה.

אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁלֹא בּוֹרֵחַ מִהֵבִית בַּשַּׁבָּת, הוּא לֹא הוֹלֵךְ לְשׁוֹם מְקוֹם בַּשַּׁבָּת, הוּא נִהְיָה לִהְיוֹת בַּבֵּית; הוּא יִזְכֶּה לְדוֹרוֹת יָפִים וּמְאִירִים. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנָנִים.

...

הָאֵם נִכּוֹן לַעֲשׂוֹת בִּקְרַת שְׁנֵיתִי אֶצֶל הַרוֹפֵא?

שְׁאֵלָה:

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

הַרוֹפֵא שְׁלָנוּ רוֹצֵה שְׁנַעֲשֶׂה "בִּקְרַת שְׁנֵיתִי", פַּעַם בַּשָּׁנָה לְבָדוּק שֶׁהֵבֵל בְּסֵדֶר, אֲנַחְנוּ רוֹצִים לְשֹׂאֵל אֶת רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א הָאֵם נִכּוֹן לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה?

יִישַׁר כַּח

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פֶּרַשַׁת אַחֲרֵי קְדוּשִׁים, י' אֲיִיר, כ"ה לַעֲמָר, שְׁנַת ה'תשפ"ה

...

תְּלוּי מֵהִי הַשְּׁאֵלָה, אִם הַשְּׁאֵלָה הִיא 'הָאֵם מֵתָר', הַתְּשׁוּבָה הִיא שְׁמֵתָר, אִם הַשְּׁאֵלָה הִיא 'הָאֵם לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה', הַתְּשׁוּבָה הִיא שְׁאִין צָרָךְ.

הָעֵקֶר תִּזְכְּרוּ מֵה שָׂרַבְנוּ אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב', סִימָן כד): "מִצְוָה גְדוּלָּה לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְלִהְתַּגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחִרָה בְּכָל כַּחוֹ. וְכָל הַחוּלָּאֵת הַבָּאִין עַל הָאָדָם, כָּלֵם בָּאִין רַק מִקְלָקוּל הַשְּׁמִמָּה, וְגַם חֲכָמֵי הַרוֹפְאִים הָאֲרִיכוּ בָּזֶה, שֶׁכָּל הַחוּלָּאֵת עַל יְדֵי מָרָה שְׁחִרָה וְעֲצָבוֹת, וְהַשְּׁמִמָּה הִיא רְפוּאָה גְדוּלָּה".

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

הָאֵם אֲנִי עוֹד יָכוֹל לַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה?

שְׁאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

יֵשׁ לִי שְׁאֵלָה שְׁאֲנִי לֹא יָכוֹל לִשְׁאוֹל אֶת הַמּוֹרָה הוֹרָאָה שְׁלִי, אֲנִי מִתְבַּיֵּשׁ שֶׁהוּא יָדַע מָה אֲנִי עוֹשֶׂה, אוֹלִי רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א יָכוֹל לַעֲנוֹת לִי.

פְּגַמְתִּי כָּל כֶּד הַרְבֵּה בְּפָנִים הַבְּרִית רַחֲמָנָא לְעָלּוּ, אֲנִי הוֹלֵךְ לְמִקְוֹמוֹת לֹא טוֹבִים, אֲנִי מִתְבַּיֵּשׁ לְכַתֵּב לְאֵן אֲנִי הוֹלֵךְ, אֲנִי רוֹצֶה לְדַעַת הָאֵם אֲנִי עוֹד יָכוֹל לַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה.

יִישַׁר כַּח

תִּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת אַחֲרֵי קְדוּשִׁים, י" אֲיִיר, כ"ה לַעֲמָר, שְׁנַת ה'תשפ"ה

לְכַבּוֹד ... גִּירוֹ יֵאִיר

קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּיָדַי שְׁאֵתָה יָכוֹל לַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה, אֵין דְּכָר כְּזֶה שֶׁלֹּא יָכוּלִים לַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה, כָּל זְמַן שְׁחִיִּים יָכוּלִים לַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה. חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרָכָה אוֹמְרִים (מִדְּרַשׁ שְׁמוֹת רַבָּה יט, ד) עַל הַפָּסוּק (אִיּוֹב לא, לב): "בַּחֲוֹץ לֹא יָלִין גֵּר", אֵין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא פּוֹסֵל לְבָרְיָה, אֲלֹא לְכָל הוּא מְקַבֵּל, הַשְּׁעָרִים נִפְתָּחִים בְּכָל שַׁעַה, וְכָל מִי שֶׁהוּא מְבַקֵּשׁ לְכַנֵּס יִכְנֹס, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא זוֹרֵק אֶף אֶחָד, הַשְּׁעָרִים תָּמִיד פְּתוּחִים, מִי שְׁרוּצָה לַחֲזֹר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ - יָכוֹל תָּמִיד לַחֲזֹר אֵלָיו. עוֹד אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּרָכּוֹת לד): "בְּמִקּוֹם שֶׁבַעֲלִי תִשׁוּבָה עוֹמְדִים, אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יָכוּלִים לַעֲמוֹד שָׁם", בַּעַל תִּשׁוּבָה חָשׁוּב מְאֹד אֲצֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, הוּא מַגִּיעַ לְמִקּוֹם שֶׁצְדִיקִים לֹא מַגִּיעִים; כִּי אָדָם שֶׁכָּבַר הָיָה לְכוֹד אֲצֵל הַסֵּמ"ךְ מ"ם וְהוּא עוֹקֵר אֶת עֲצָמוֹ מִשָּׁם, הוּא חוֹזֵר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ - חָשׁוּב מְאֹד לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם.

הַעֲבֵרָה שֶׁל פֶּגֶם הַבְּרִית נִוְרָאָה מְאֹד, עַד כְּדֵי כֹךְ שֶׁחֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה אוֹמְרִים (נִדָּה יג.): "כָּל הַמוֹצִיא שְׂכֶבֶת זָרַע לְבִטְלָה חַיִּיב מִיָּתוֹ. רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי אַמִּי אָמְרִי, כְּאִילוּ שׁוֹפֵךְ דָּמִים, רַב אָסִי אָמַר, כְּאִילוּ עוֹבֵד עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים" הַזֹּהֶר הַקָּדוֹשׁ אוֹמֵר גַּם (נִיחִי רִט:): "לִית לָךְ חוּבָא בְּעֵלְמָא דְלֹא אִית לִיה תְּשׁוּבָה", אֵין עֲבִירָה שְׁלֹא מוֹעִילָה עָלֶיהָ תְּשׁוּבָה, "בֵּר מֵהַאִי", חוּץ מֵאֲדָם שְׁפוּגָם בְּבְרִית, מִי שֶׁחוּטָא בְּעֵבְרָה הַזֹּאת – כְּבֵר לֹא מוֹעִילָה לוֹ תְּשׁוּבָה, "וְלִית לָךְ לְחִיבָא דְלֹא חֲמָאָן אִפִּי שְׂכִינְתָּא", אֵין אָדָם חוּטָא שְׁלֹא יִזְכֶּה לְרֹאוֹת אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, "בֵּר מֵהַאִי", אֲלֹא מִי שְׁפוּגָם בַּפֶּגֶם הַבְּרִית. כִּי הַעֲבֵרָה שֶׁל פֶּגֶם הַבְּרִית חֲמוּרָה כָּל כּוֹךְ, כִּי מְכַל טָפָה שֶׁהָאָדָם מוֹצִיא לְבִטְלָה יָכוֹל לִהְיוֹת וְלֹד, הֲרִי זֶה כְּמוֹ שֶׁהוּא הוֹרֵג אֶת יְלָדָיו. זֶה כְּשֶׁהָאָדָם חוּטָא פַּעַם אַחַת וְכו', כָּל שֶׁכֵּן כְּשֶׁאָדָם חוּטָא הַרְבֵּה פַּעַמִּים, הוּא מִתְרַחֵק מֵהֶשֶׁם יִתְבָּרֵךְ; כֹּךְ אוֹמֵר הַזֹּהֶר הַקָּדוֹשׁ.

אֲבָל דַּע לָךְ שֶׁהֶשֶׁם יִתְבָּרֵךְ רַחֵם עַל דּוּרְנוֹ וְשַׁלַּח לָנוּ אֶת נִשְׁמַת רַבְּנוּ ז"ל לְעוֹלָם, שֶׁהוּא מַגְבִּיָּה אֶת כָּל הַנִּשְׁמוֹת שֶׁל הַמִּתְיָגָעִים וְהַנִּפְלָאִים בְּעֵבְרָה הַזֹּאת, רַבְּנוּ ז"ל נִתֵּן לָנוּ מִתְּנָה 'הַתְּבוּדָּאוֹת', שֶׁאָדָם יֵשִׁיחַ אֶת לְבוֹ אֶל הֶשֶׁם יִתְבָּרֵךְ בִּשְׁפָה שְׁלוֹ, בִּשְׁפַת אִם; שִׁילָךְ לְמָקוֹם שָׁאֵין שֵׁם אֶף אֶחָד וְיֵשִׁיחַ אֶת הַלֵּב, שִׁיִּסְפֹּר לְהֶשֶׁם יִתְבָּרֵךְ כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּמַה הֵיִצֵּר הָרַע מִפִּיל אוֹתוֹ כָּל הַזְּמַן, וְכַמָּה שֶׁהוּא רוֹצֵה לִהְיוֹת טוֹב הוּא נוֹפֵל בַּחֲזָרָה.

וּבִכֵּן אִם נִכְנָס כֹּךְ רָצוֹן לַחֲזוֹר בְּתְשׁוּבָה, קַח אֶת הָעֶצֶה שֶׁל רַבְּנוּ שֶׁל הַתְּבוּדָּאוֹת, תַּחֲפֹשׂ מָקוֹם שָׁאֵין שֵׁם אֶף אֶחָד, לָךְ לְשֵׁם בְּכָל יוֹם וְתִשְׁיַח אֶת לְבָבְךָ אֶל הֶשֶׁם יִתְבָּרֵךְ. תִּסְפֹּר לוֹ כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת הָרָעוֹת שֶׁהֵיִצֵּר הָרַע מִכְּנִיס כֹּךְ, וְאִיךָ הוּא מִפִּיל אוֹתוֹ בְּעֵבְרָה שֶׁל פֶּגֶם הַבְּרִית – הוֹצֵאת זָרַע לְבִטְלָה; תִּבְקֶשׁ מֵהֶשֶׁם יִתְבָּרֵךְ:

"רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, תִּרְחַם עָלַי, אֲנִי כָּל הַזְּמַן נוֹפֵל בַּפֶּגֶם הַבְּרִית, אֲנִי הוֹלֵךְ לְמָקוֹמוֹת לֹא טוֹבִים, אֲנִי כָּל הַזְּמַן נָפַל בְּעֵבְרָה הַזֹּאת, קִשָּׁה לִי מְאֹד לְהִתְנַתֵּק מִזֶּה. רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, תַּעֲזֹר לִי שְׂאוּכַל לְשִׁמּוֹר עַל עֵינִי, תֵּן לִי עֵינַי טְהוּרוֹת, אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְצַפּוֹת בְּסִרְטִים מְלַכְלָכִים, קְלִיפִים מְלַכְלָכִים. מַה אַעֲשֶׂה שָׁאֵין כָּל הַזְּמַן נוֹפֵל בַּחֲזָרָה, אֲנִי מְרַגֵּשׁ שָׁאֵין נִשְׂרָף, בּוֹעֵרֶת בִּי תִאֲנוֹת נִיאוּף, רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם תַּצִּיל

אוֹתִי ! אֲנִי כָּל כֶּף רוֹצֶה לְהִיּוֹת יְהוּדֵי כָּשֶׁר, אֲבָל אֲנִי כָּל הַזְּמַן נוֹפֵל בַּחֲזָרָה, אֲנִי כָּל כֶּף שֶׁבוֹר וְרָצוֹן. רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, תִּרְחַם עָלַי, תֵּן לִי כֹחַ, תַּעֲזֹר לִי שְׂאֲאֲמִין בָּךְ, שְׂאֲרָגִישׁ שְׂאֲתָה אוֹהֵב אוֹתִי. הִיָּצֵר הָרַע מִכְּנִיס בְּלִבִּי מִחֲשָׁבוֹת שְׂאֲתָה כּוֹעֵס עָלַי, אֲנִי מִסְתַּוָּבֵב עִם מִחֲשָׁבוֹת מְטֻפָּשׁוֹת, אֲנִי מִדְּמִין שְׂאֲתָה לֹא צָרִיךְ אוֹתִי, אֲנִי כָּל כֶּף מְבַהֵל שְׂאֲנִי בָּבֶר לֹא יָכוֹל לַחֲזֹר בַּתְּשׁוּבָה.”

כֶּף תִּדְבֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, תִּסְפֹּר לוֹ הַכֹּל וְאֵל תִּסְתִּיר מִמֶּנּוּ כָּל־יָוֶם, כֶּף סוֹף כָּל סוֹף תִּצָּא מִהַתְּסַבּוֹכֶת שְׂאֲתָה מִנַּח בָּהּ. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

איש אמונות

וכי מה יקר יותר מאמא?

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת צו, ח' ניסן, שנת ה'תשפ"ה

לכבוד יקירי ... גרו יאיר

לכבוד פסח תעשה ספור לילדים על המעלה של כיבוד אם, לא לביש אמא, כי בימים אלו צריכים על זה הרבה חיזוק.

תצייר את הספור של הרב הקדוש מבעלזא השר שלום זכותו יגן עלינו, איך הוא שמר על כבודה של אמא שלו, וכשהיא הטבילה את המצה במרק - הוא המשיך לאכול מהצלחת.

החסידים עומדים ומסתכלים, הרבי אוכל מהמרק; איך יתכן דבר כזה? היא הרי הטבילה במרק מצה, הרי הרבי תמיד מקפיד מאד לא לאכול שרויה, איך יתכן דבר כזה?!

הרב הקדוש מבעלזא זכותו יגן עלינו, השר שלום, יושב בפסח ליד אמא שלו, הצדיק מחשיב מאד את אמא שלו, הוא מושיב אותה לידו, והוא אוכל אתה מצלחת אחת. וכי יש דבר גדול יותר מאמא? וכי מה יקר יותר מאמא? האמא הטבילה את המצה במרק והרבי לא אומר מילה, הוא ממשיך לאכול את המרק עם אמא שלו מצלחת אחת.

התלמידים מתפלאים, איך יכול להיות דבר כזה? הרבי הרי מקפיד מאד לא לאכול שרויה, כפי שהקפיד הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו, שהמצה לא תגע במים.

הרבי מסביר להם: "לא לאכול שְׂרוּיָה זהו מנהג טוב, ואנחנו צריכים לשמור עליו, אבל המצנה של כיבוד אם עוד יותר קדושה, זה כתוב בתורה הקדושה, שצריכים לכבד מאד אמא".

ילדים יקרים, אנחנו כבר נזהר מאד לכבד את אמא שלנו, אנחנו נשמע בקולה ונדבר יפה, ואף פעם לא נכאיב.

יעזר השם יתברך שנוצח (פסחים קטז): "ל'ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; וגם (מילה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

קח חבֵרוֹתָא וְתִלְמַד הִלְכָּה

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תזריע מצורע, כ"ט ניסן, י"ד לעמר, שנת ה'תשפ"ה לכבוד יקירי אהובי ... גרו יאיר

קח חבֵרוֹתָא ללמוד הִלְכָּה, רבנו ז"ל רצה שילמדו הִלְכָּה עם כל המפרשים. חבל ששנות נעורייך, השנים הכי יפות שלך - יעברו בלי כלום, כי בשביל ללמוד על פי דרך ה' ללמוד - אפשר בשעתים שלוש להספיק הרבה מאד, אז מה עם שאר היום? או שלוקחים עבודה, או שהולכים לכולל, או לוקחים חבֵרוֹתָא, אבל לא סתם לא לעשות כלום.

קח לך חבֵרוֹתָא וְתִלְמַד הִלְכָּה. רבנו אומר (שיחות הר"ן, סימן כט), ש'למוד הִלְכָּה הוא תיקון גדול מאד, על ידי לימוד הִלְכָּה "נתפרר ונפרש מן הרע", נהיים יהודי כשר.

כמו כן תתחיל את היום שלך בהתבודדות, לך לטיל בין העשבים והאילנות, ותדבר אל השם יתברך, תבקש ממנו שתזכה לחיות אתו, שלא תסיח דעת מהאמונה.

...

חזק ואמץ, אפילו אחרי שיצאת מהשיבה

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תזריע מצורע, כ"ט ניסן, י"ד לעמר, שנת ה'תשפ"ה
לקבוד יקירי ... גרו יאיר

תתאחז בכל כוחותיך להשאיר חזק, תמשיך לעבוד את השם, תתפלל ותלמד.
אפילו שמאד קשה לך, אתה כל כך רוצה שידוך, אתה רוצה להתחתן; בכל זאת
תהיה חזק לעבוד את השם.

טוב יהיה, שאפילו עכשו כשיצאת מהשיבה, הלכת לעבוד - שתבוא בכל
יום לשיעור התחזקות. מוהרא"ש אמר לי, שאפילו הבחורים שהולכים לעבוד
שישארו מקשרים לישיבה, שיבואו אחרי העבודה לשיעור התחזקות; כך יהיה לך
את כל הדברים הטובים שזוכים כשמוקשרים אל רבנו.

...

אל תלך לבתי כנסת שמבזים שם את רבנו

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תזריע מצורע, כ"ט ניסן, י"ד לעמר, שנת ה'תשפ"ה
לקבוד יקירי ... גרו יאיר

כשאתה הולך להפיץ את הספרים והקונטרסים הקדושים של רבנו
ומוהרא"ש, תשמור על שם רבנו, לעשות שם יפה לרבנו. רבנו אומר (ספר המדות אות
צדיק, סימן סט): "מי שאוהב את הצדיק, צריך לשמר את הצדיק, שלא יצא עליו שם
רע".

אל תתגרה באף אחד, אל תלך לבתי כנסת שמבזים שם את רבנו. אתה רואה
מה קורה, עכשו באים אלי בטענות למה התלמידים שלי מכים, אחרי שאתה
ואחיד קבלתם מכות רצח ופשוט רציתם להציל את עצמכם, אתה רואה שהופכים
את הספור ובאים אלי בטענות שתלמידי הישיבה מכים. על פן אבקש ממך שלא
תלך לבתי כנסת שמבזים את רבנו ואת מוהרא"ש, לך לבתי כנסת שמכבדים את
רבנו, תלך גם בפרטיות בבתים וכו'.

אל תלך בטל, קח חבירותא, תלמד הלכה. רבנו רצה שילמדו הלכה, תלמד

לפני הצהרים עם חברותא שלחן ערוך, ואחרי הצהרים לך להפצה, אל תעביר בבטלה את שנות נעוריך היפות.

מה יש ליהודי לעשות בעולם

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תזריע מצורע, כ"ט ניסן, י"ד לעמר, שנת ה'תשפ"ה
לכבוד יקירי ... גרו יאיר

אני מתגעגע אליך, אני מקווה שאתה ממשיך בעבודת השם שלך, בלמוד ותפלה.

יש דבור מרבנו (שיחות הר"ן, סימן רפז): "מה יש ליהודי לעשות בעולם? רק להתפלל וללמוד ולהתפלל"; לך לבית הכנסת שלוש פעמים ביום להתפלל במנין ודיקא מתוך סדור, לא לדלג על קטעים מהתפילה ולא לדבר בשעת התפילה, ותקבע לך שיעורים בכל חלקי התורה, מקרא, משנה, גמרא, מדרש וספרי רבנו בסדרן.

בקיץ אהיה בעזרת השם בקריה, ונוכל לעמוד יותר בקשר אישי.

מילות שבת אישיות, תפילות חדשות, בוקעות רקיעים

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת תזריע מצורע, א' דראש חודש אייר, ט"ו לעמר, שנת ה'תשפ"ה

... תחי', תלמידת בית פיגא

לרגל יום הולדתכם, היום נהיייתם בת שבע עשרה - תקבלו על עצמכם להיות חזקים מאד ב"נטילת ידים" בבקר; לא לרדת מהמטה בלי לטול ידים, וגם לא ללכת לישון בלי להכין קערה לנטילת ידים.

כתוב בזוהר הקדוש, כשנוטלים ידים בבקר ליד המטה נהיים קדושים, וכך הרוחות הרעות והקלפות בורחות מהאדם.

תתחזקו גם באמירת תהלים, תשירו את פסוקי התהלים ותשלוכו מילות שבח אישיות, ובקשות אישיות, כי בעיני השם יתברך יקר מאד לשמוע מילות שבח אישיות, תפילות חדשות, זה בוקע את כל הקיעים.
אל תדאגו, השידוך שלכם כבר יבוא.

המורות המסורות שעובדות במסירות נפש

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת תזריע מצורע, ב' אייר, י"ז לעמר, שנת ה'תשפ"ה
... תחזי

מאד אבקש מכם שתמשיכו ללמד בבית פיגא, המנהלת תחזי אומרת לי כל הזמן שאתם מורה מצינת, ושצריכים אתכם, מאד אבקש מכם, אל תעזבו את בית פיגא.

אני יודע שקשה לכם, אבל תאמינו לי, לי גם קשה, ומאז שמוהרא"ש כתב לי [המכתב מובא בסוף מכתב זה] (אשר פנחל חלק קצ"ה, מכתב נב תרכג): "לכן אל תבהל כלל, תמשיך בעבודתך עבודת הקודש, הן אמת שאתה מאד דחוק עכשו בכסף, ואתה רוצה להרים ידים וכו', אבקש ממך תרים את הידים רק לבוורא כל עולמים, כמו שכתוב אצל משה רבינו בעת שנלחם עם עמלק (שמות יז, יא) "והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר גיח ידו וגבר עמלק", דורשים על זה חז"ל (ראש השנה כט.), "וכי ידיו של משה עושות מלחמה או שוברות מלחמה? אלא לומר לך כל זמן שהיו ישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים היו מתגברים ואם לאו היו נופלים", אז כך אני עושה; כשהעבודה נהיית לי קשה אני מרים את הידים אל השם יתברך ואני בוכה: "רבונו של עולם תעזר לי, השם תעזר אין לי פח יותר, השם תגיד לי מה לעשות, תעזר לי".

אני מקווה להשם יתברך שלכל הפחות תסיימו את השנה, ולא תעזבו, ותשאירו אותי עם הילדים, והלואי הייתם נשארים בשנה הבאה, כי רק עם מורות מסורות שבאות, הן מוסרות את נפשן, הן מקדישות את הבית שלהן, את החפשה

שְׁלֶהֶן, אֶת הַשִּׁינָה שֶׁלֶהֶן - עֲבוּר בְּנוֹתֵינוּ, רַק כֹּךְ אֲנִי יָכוֹל לְהַמְשִׁיךְ עִם בֵּית פִּיגָא.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

[המכתב הנזכר לעיל:

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר שְׁמוֹת י"ג טַבַּת ה'תשע"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה אֶל הָאֲבִירָה הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... נָרוּ יָאִיר.

אֲנִי מְכַרַּח לְהַגִּיד לָךְ, שְׁאִין לָךְ הַשְׁגָּה מֵה שְׁאַתָּה פּוֹעֵל וְכו', בּוֹדָאִי אֶתָּה רוֹאֶה
בְּפוֹעֵל מֵה שְׁאַתָּה פּוֹעֵל עִם הַתְּלִמִּידִים וְכו', אֲבָל בְּמַצִּיאוֹת מֵה שֶׁנַּעֲשֶׂה עַל יְדֵי זֶה
בְּשָׁמַיִם, וְהַזְכוּת שִׁישׁ לָךְ, שְׁאַתָּה מְקַרֵּב בַּחוּרִים שְׁבוּרִים לְבוֹרָא עוֹלָם, וּמַחְדִּיר
בָּהֶם חֶשֶׁק לְלַמֵּד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גִּמְרָא וְכו', אֶת זֶה אֵינִי יָכוֹל לְהַשִּׁיג. כְּמוֹכָא בְּזִהַר
הַקִּדּוּשׁ (תְּרוּמָה קכח): תָּא חֲזִי כָּל מָאן דְּאֶחָיד בִּידָא דְחִיבָא, וְאֶשְׁתַּדַּל בֵּיה לְמַשְׁבַּק
אֶרְחָא בִּישָׂא, אִיהוּ אֶסְתַּלַּק בְּתַלְתָּ סְלוּקִין מֵה דְּלָא אֶסְתַּלַּק הָכִי בַּר נֶשׁ אֶרְחָא, גְּרִים
לְאֶכְפִּיָּא סֵטְרָא אֶרְחָא, וְגִרִים דְּאֶסְתַּלַּק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה, וְגִרִים לְקִיָּמָא
כָּל עֲלָמָא בְּקִיּוּמִיָּה לְעִילָא וְתַתָּא, וְעַל הָאִי בַּר נֶשׁ כְּתִיב (מְלָאכִי ב', ה') "בְּרִיתִי הִיְתָה
אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְׁלוֹם" וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבָנוּי, וְזָכִי בְּהָאִי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא דְּאִתִּי,
כָּל מְאָרִי דִּינִין לֹא יִכְלִין לְמִידֵּן לִיָּה בְּהָאִי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְּאִתִּי, עָאֵל בְּתַרְסֵר תְּרַעִי
וְלִית מָאן דִּימְחִי בִּידֵיהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב (תְּהִלִּים קי"ב, ב'–ד') "גִּבּוֹר בְּאַרְצָן יִהְיֶה זֶרְעוֹ דּוֹר
יִשְׂרָאֵל יְבוֹרֵךְ הוּן וְעוֹשֶׁר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד זֶרַח בַּחֲשֹׁךְ אֹר לִישְׂרָאֵל" וְגו'.

הַפְּרוּשׁ שֶׁל הַזֶּהֱרַ הַנֵּ"ל הוּא: שְׁמִי שְׁתּוּפֵס בִּידֵי הָאֲנָשִׁים הַחֲטָאִים, וּמַחְזֵק
אוֹתָם וְגוֹרֵם לָהֶם שְׁיִפְסִיקוּ לַחֲטָא, הָאֲדָם הַזֶּה עוֹלָה לְמַעְלָה לְמַעְלָה בְּמָקוֹם שְׁאֵף
אֶחָד אֵינּוּ יָכוֹל לְהַגִּיעַ לָשָׁם, וְהוּא גוֹרֵם לְבַטֵּל אֶת הַסֵּטְרָא אֶרְחָא הַמְּסַתִּירִים אֶת
אֱלֹקֵינוּ יִתְבָּרַךְ, וְהוּא גוֹרֵם לְפָרְסָם אֶת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם, וּבְזָכוּתוֹ הָעוֹלָם
עוֹמֵד, וְהוּא זוֹכֶה לְרֹאוֹת בָּנִים לְבָנוּי. וְכָל אֵלּוּ שְׂרוּצִים לְהַרְע לּוֹ - מִתְּבַטְּלִים, כִּי
לֹא יִכּוֹלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבָר.

וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מֵאֵד מֵאֵד, שְׁתַּחֲזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא תִשָּׁבֵר מִשׁוּם בְּרִיָּה
שְׁבַעֲעוֹלָם, הֵן אֵמֶת שְׁנָה קַל לְהַגִּיד וְכו', אֲבָל לְדַאֲבוּנָנוּ, אֲנִי עֹבְרָתִי אֶת זֶה, וְאֶפִּילוּ

עכשו אני עדיין עובר את זה אלה פעם כמוך וכו', ולכן אני יכול לחזק אותך, כי אני מבין את הצער והכאב והחלישות הנדעת שיש לך וכו', עד כדי כך שנוכנסות לך בראש הרבה פעמים מחשבות: מה לי ולצרה הזאת? ! מה חסר לי כל הבעיה הזו על הראש? ! למה אני צריך לטפל בבחורים שבורים וכו'? !

אבל ידוע תדע, שאמה גורם נחת רוח לבורא עולם, אמה מחזיר בניו של הקדוש ברוך הוא, אל אביהם שבשמים, אשר השמחה הזו אי אפשר להשיג בכלל, עכשו אני שואל אותך: אם אתה גורם כזו שמחה גדולה לבורא עולם, שאמה מחזיר לו בחזרה את בניו אליו וכו', אז מה אתה צריך להתפעל מכמה כלבים נובחים? ! כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן ג') שבעי פנים נקראים כלבים, כמוכא בדברי הנביא (ישעיה נז, יא): "והכלבים עזי נפש", ולכן אבקשך מאד תתחזק, ואל תפל בדתך, אדרבה, כמה שהכלבים נובחים יותר, ראה לקרב כמה שיותר נשמות לבורא עולם, כי אם אדם חוטא, רחמנא לצלן, אומרים חכמינו הקדושים (עבודה זרה ה.) כל העובר עבירה אחת מלפפתו ומוליכתו ליום הדין וכו' רבי אליעזר אומר קשורה בו ככלב וכו'; והאר"י הקדוש אומר, שפשאדם חוטא ובפרט בפגם הברית, הוא בורא קלפות, שהם בצורה של כלבים, והם מסבכים את האדם ונובחים עליו, והאדם יש לו פחד נורא ומתירא מאד מהכלבים הפראים. וככל שחטא יותר, הוא ברא יותר כלבים פראים העוקבים אחריו, והפחד והמורא שיש לאדם, זה אין לשער כלל, ומזה בא שיש לאדם מתנגדים, כמו שרבנו ז"ל אומר (ספר-המדות אות נאוף סימן כו), על ידי הוצאת זרע לבטלה בורא קלפות המתלבשים בבני אדם מתנגדים וחולקין עליו ועושים לו יסורים; הן חלילה וחס אם הוא בעצמו חטא, והן אם הוא מקרב אנשים חטאים, שהרי הוא מבטל את הקלפות שהם בצורה של כלבים, ולכן הם מתפרעים על זה האיש הרוצה לבטל אותם, ונובחים עליו.

ולכן אל תפחד כלל, רק תמשיך בעבודתך הקדושה, הן אמת שאני יודע, שאמה לחוץ עכשו מאד בכסף ואתה רוצה להגביה ידים וכו', אז אני מבקש אותך, עדיף תגביה את הידים לבורא עולם, כמו שכתוב אצל משה רבנו בעת שלחם עם

הַעֲמִלְקִים, (שְׁמוֹת יז, יא): "וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וַגִּבֹּר יִשְׂרָאֵל וְכַאֲשֶׁר יָנִיחַ יָדוֹ וַגִּבֹּר עֲמִלֶק", דוֹרְשִׁים עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (ראש השנה כט): וְכִי יָדָיו שֶׁל מֹשֶׁה עוֹשׂוֹת מִלְחָמָה, או שׁוֹבְרוֹת מִלְחָמָה? אֵלָּא לוֹמַר לָךְ, כָּל זֶמֶן שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל מִסְתַּכְּלִים כָּל־פִּי מַעֲלָה, וּמִשְׁעַבְדִּים לָבָם לְאַבְיָהֶם שְׂבַשְׁמִים וְהָיוּ מִתְגַּבְּרִים, וְאִם לֹא־וְהָיוּ נוֹפְלִים.

וְלִכְן תָּרִים אֶת הַיָּדִים רַק לַבּוֹרָא עוֹלָם, וְלֹא לְהָרִים יָדִים בְּיָאוֹשׁ וְלוֹמַר "מָה אֲנִי יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת"? , אֲדַרְבֵּה, כְּשֶׁנִּכְנְסוֹת לָךְ חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, בְּאוֹתוֹ דְּקָה תַּחֲלִיט שְׁהֵנָּה אֲנִי הוֹלֵךְ לְקָרֵב עוֹד מִנֵּן בַּחוּרִים לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאֲנִי הוֹלֵךְ לְהַכְנִיס בָּהֶם אֶת מִתְקוֹת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְלַעֲזוֹרָם שִׁיעֲבֹרוּ אֶת הַפְּרָשָׁה כָּל שָׁבוּעַ, הֵינּוּ לְלַמֵּד כָּל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתַּרְגוּם. וְהַעֲקָר לְהַאֲרִי בָהֶם אֶת גְּדֻלַּת מַעֲלַת לַמוֹד וְאִמְרִית מִשְׁנִיּוֹת, שֶׁזֶּה מְנַקֵּה אֶת הַנֶּשֶׁמָה, אֲפִילוֹ שֶׁכָּבַר עָשָׂה הָאָדָם מָה שֶׁעָשָׂה, אֲבָל הַכֹּחַ שֶׁל מִשְׁנִיּוֹת כָּל כֶּף גְּדוֹל, שִׁכּוֹל לְמִשׁוֹף אוֹתוֹ הַחוּצָה מִהַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, כִּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (שיחות-הַר"ן, סִימָן יט): שֶׁאֲפִלוֹ אוֹתָן הָאֲנָשִׁים הַרְחוּקִים מִן הַקְּדָשָׁה מְאֹד, שֶׁנִּלְכְּדוּ בַּמִּצְוָה רָעָה, עַד שֶׁרְגִילִין בַּעֲבֻרוֹת חֹס וְשְׁלוֹם רַחֲמָנָא לְצַלֵּן רַחֲמָנָא לְשׁוֹבָן, אֵף עַל פִּי כֵן הַכֹּחַ שֶׁל הַתּוֹרָה גְּדוֹל כָּל כֶּף עַד שִׁכּוֹלָה לְהוֹצִיא אוֹתָם מִן הַעֲבֻרוֹת שֶׁרְגִילִין בָּהֶם חֹס וְשְׁלוֹם. וְאִם יַעֲשׂוּ לָהֶם חֶק קְבוּעַ וְחִיּוּב חֶזֶק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם יוֹם 'כָּף וְכָף', יִהְיֶה אִיף שִׁיְהִיָּה, בְּנֻדָּאֵי יִזְכּוּ לַצָּאָה מִמִּצְדָּתָם הָרָעָה עַל יְדֵי הַתּוֹרָה, כִּי כַח הַתּוֹרָה גְּדוֹל מְאֹד; וּמִקְבָּל אֲצֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁ'כָּף וְכָף' זֶה סוֹבֵב עַל ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, שֶׁרַבֵּנוּ ו"ל נָתַן תַּקוּן לְהַרְבֵּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבִינֵיהֶם הַצַּדִּיק הַקְדוּשׁ מוֹהֲרֵנָּה ו"ל, לוֹמַר ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת (עֵין שיחות-הַר"ן, סִימָן קפח).

פַּעַם אַחַת נָפַל לִי בְּרַעֲיוֹנִי, שֶׁ'כָּף וְכָף' בְּגִימְטְרִיָּה בְּדִיוֹק כִּמוֹ הֵשֵׁם אֱלֹהֵי'ס' שְׁמוֹנִים וָשֵׁשׁ, כְּלוֹמַר אֲפִלוֹ אָדָם שֶׁהוּא כָּבֵד בְּמִדַּת הַדִּין, אֲבָל הוּא יִלְמַד 'כָּף וְכָף', זֶה יִמְתִּיק מִמֶּנּוּ כָּל הַדִּינִים.

וְלִכְן תִּזְכּוֹר הֵיטֵב 'כָּף וְכָף' דָּאס איז דַּעַם רַבִּינִ'ס זֶאָךְ, 'כָּף וְכָף' זֶהוּ הַעֲנִנָן שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל, וְאֵל תַּתְּפַּעַל מֵאַף אַחֲד, [וְתִשִּׁיר אֶת זֶה עִם הַנְּגוּן...]

על-כל-פנים איך ש'רק לא יהיה, אתה אל תשבר משום בר'ה בעולם, כי הרי אתה לא יכול לתאר לעצמך מה זה שעוד בחור מסים ששה סדרי משנה, איזה רעש זה עושה בשמים! מה זה שעוד בחור מסים כל הש"ס, איזה רעש זה עושה בשמים! זה אי אפשר לתאר, כדאי לך שתענין בחי' מוה"ר"ן (סימן מ"ג) איך שהצדיק הקדוש מוהרנ"ת ז"ל מסביר כמה מליונים צרופים נעשים בשמים כשמקרבם יהודי אחד לבורא עולם, ומאירים בו שגם הוא ידבר אל הקדוש ברוך הוא, עד שכל נשמה שמתוספת, נעשה מזה מלי מליונים ומלארדים וכו' וכו' צרופים, עין שם דברים נוראים ונפלאים מאד.

בכדי שהבחורים יהיה להם קיום ולא יפלו, צריכים להכניס בהם מדת השמחה, כי אצלו יתברך שורה רק השמחה, כמו שכתוב (דברי הימים א' טז, כז) "עז וחדוה במקמו", ובזה שהאדם חזק במדת השמחה להיות רק בשמחה, בזה מגרשים את כל הקלפות והסטרך אחרא, ומבטלים אותם לגמרי, כי עצבות זו הטמאה, ושמחה זו הקדשה, ובזה יכול אדם למדד עצמו היכן הוא אוחז, אם הוא בעצבות, הרי הוא טובע בתוך הטמאה, לא עלינו, ואם הוא בשמחה, הוא מרים עצמו לתוך הקדשה.

ולכן ראה להכניס בתוך הבחורים רוח של שמחה, ותשירו הרבה ותרקדו הרבה, אשר זוהי עקר תקון הברית, ואשרי האדם שהוא יכול לשמח יהודים אחרים, כמו שמספרים חז"ל (תענית כב.): רבי ברוקא חוזא הנה שכיח בשוקא דבי לפט, הנה שכיח אליהו גביה, אמר ליה, איכא בהאי שוקא בר עלמא דאתי? אמר ליה לא, וכו', אדהכי והכי אתו הנך תרי. אתי, אמר ליה, הנך נמי בני עלמא דאתי ניהו. אזל לגבייהו. אמר להו, מאי עובדיכו? אמרו ליה, אינשי בדיחי אנן, מבדחינן עצבי. אי נמי, כי חזינן בי תרי דאית להו תיגרא בהדיהו טרחינן ועבדינן להו שלמא; [אליהו הנביא הראה לרב ברוקא על שני אנשים שהם בני עולם הבא! הלך רבי ברוקא ושאלם: מה מעשיכם? אמרו: אנשים בדחנים ושמחים, ומשמחים עצובים, וכשאנו רואים שני אנשים רבים ביניהם, אנחנו עושים ביניהם שלום].

ראה מה שמחכה לך וכו' וכו', שאי אפשר בכלל לכתוב ולדבר מזה, כי על זה נאמר (ישעיה סד, ג): "עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחבה לו". אשר חז"ל אומרים על זה (ברכות לד:): מאי עין לא ראתה? אמר רבי יהושע בן לוי זה זין המשומר בענביו מששת ימי בראשית, רבי שמואל בר נחמני אמר, זה עדן שלא שלטה בו עין כל בריה; אשריך בעולם הזה, ואשריך בעולם הבא.

אני מאד מבקש אותך, תתחזק ותהיה בשמחה, אזי תוכל גם לחזק אחרים ולשמח אחרים.

עכשו התחילו ימי שובבי"ם, פמה טוב היה שכל שכל בחור יאמר בכל יום יום תהלים, וכך יוכל לסיים כל שבוע את כל התהלים, והעקר ללמד הרבה מאד משניות, אשר בזה תלויה הגאולה, כמו שאומרים חכמינו הקדושים (ניקרא רבה, פרשה ד', סימן ג'), אין כל הגליות הללו מתכנסות אלא בזכות משניות.

שיהיה לך יום מאיר ושמחה תמידית...

[...]

תלמד את הילד לסלוח

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת תזריע מצורע, ב' אייר, י"ז לעומר, שנת ה'תשפ"ה
לכבוד יקירי ... גרו יאיר

אם יש ילד שמקלל את הבן שלך במלים מגנות וכו' - תתאפק, חס ושלום להכות, חס ושלום להכניס לכעס; תמסר את זה למנהל והוא יחנך וילמד את הילדים בסבלנות לא להכאיב לאחרים.

את הבן שלך תחנך נכון, תלמד אותו את הענין של מחילה, את המדה היהודית של סליחה. תלמד אותו לומר: "הריני מוחל לכל מי שהכעיס והקניט", החיים קלים יותר כשמשגלים לסלוח.

חזק ואמץ בעבודתך הקדושה של להיות מלמד, ותבקש מהשם יתברך: "רבונו של עולם אני מבקש ממך מאד, אני לא רוצה להיות ישן, אני לא רוצה

להיות מקרב זמן, אני רוצה להרגיש התחדשות בהתקרבותי אל רבנו, אני רוצה להרגיש התחדשות כשאני לומד את השיעורים שלי בתורה ובספרי רבנו, רבנו של עולם תעזור לי שאף פעם לא אעזב את הצדיק, שאף פעם לא אעזב את הנחל נובע, המעין שנובע חיים, תעזור לי ששום דבר לא יפריע לי, שלא יהיו לי קשיים וחלישות הדעת".

אחי יקירי, צריכים לבקש על זה מאד, כי הסמ"ך מ"ם כל כך שונא את רבנו, בשיניים ובצפרנים הוא לוחם על כל מקרב, הוא עומד ומחפש איך להרחיק את האדם מרבנו, כך הוא הרג אותו לנצח נצחים; רק תפילה עוזרת לזה. השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

להגיה את הספר שפתי תפתח, שכל אחד יוכל להבין את זה

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת תזריע מצורע, ג' אייר, י"ח לעמר, שנת ה'תשפ"ה
לקבוד ... גרו יאיר

אני כבר מאד רוצה לסיים את החלק הראשון של שפתי תפתח ואני מחכה לעזרה שלך שתגיה את שמונה התורות הראשונות.

כשאתה מגיה תסתכל על שתי נקודות, ראשית אם יש טעויות; חסרה מילה, אות, או שיש טעויות בנקוד, ובעקר תראה אם חסרה הבנה; תסמן לי, ואעבד על זה. כי יש היום בחורים, אברכים ואפילו אנשים מבוגרים שיש להם רגש חזק ללמוד את הספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן, והם לא מבינים לשון הקודש, הם לא מבינים את השפה וכו', אז צריכים להסביר את זה בדרך שכולם יוכלו להבין את זה.

כששומעים את העצות המתוקות של רבנו, לומדים את התורות של ליקוטי מוהר"ן - זה בטול הבחירה, מיד נדבקים אל השם יתברך, כפי שרבנו אמר (סי' מוהר"ן, סימן שמ): "אלו היו שומעין רק תורה אחת שאני אומר עם הנגון והרקוד שלה, היו כלם בטלים בבטול גמור"; כי מי ששומע את דברי רבנו, לומד את התורות - נהיה יהודי כשר ומתחיל להתגעגע אל השם יתברך.

מִנִּיתִי אֶת הָאֲבִירָא אֵלַי פֶּעַרְל נְרוֹ יָאִיר, שְׂיַעֲמֹד בְּרֹאשׁ הָאֲבִירָכִים שְׂמִגְיָהִים,
בְּבִקְשָׁה תוֹדִיעַ לוֹ אִיפֹה אֶתָּה אוֹחֲזִי, וְכָל תּוֹרָה שְׂאֶתָּה מְסִים תִּתֵּן לוֹ מִיד.
אֲשִׁירָנוּ שְׂאֲנִחֲנוּ יְכוּלִים לְשִׁמֵּשׁ אֶת רַבְּנוּ.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

מה יש לי ביד ?

בַּעֲזֻתָּהּ ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פֶּרֶשֶׁת אֲמֹר, י"ג אֵייר, כ"ח לְעֹמֶר, שְׁנַת ה'תשפ"ה
לְכָבוֹד ... נְרוֹ יָאִיר

כְּשֶׁהִתְקַרְבֹּתִי לְמוֹהֲרָא"ש עֲבַרְתִּי הִרְבֵּה הִתְנַגְּדוֹת, דִּבְרוּ אֵלַי הִרְבֵּה מְאֹד לְשׁוֹן
הִרְעָה, וְהַעֲקָר מֵהַחֲזִיק אוֹתִי הָיָה הַשֶּׁכֶּל שְׂמוֹהֲרָא"ש דִּבֵּר, תָּמִיד לַעֲשׂוֹת חֲשׁוֹבֹן
'מֵה יֵשׁ לִי בִיד ? מֵה אֲנִי מְקַבֵּל מֵהַמָּקוֹם הַזֶּה ?'

מוֹהֲרָא"ש דִּבֵּר אֶתָּנוּ הִרְבֵּה לְהַסְתַּפֵּל 'מֵה שְׂפִיד'. מוֹהֲרָא"ש הָיָה אוֹמֵר לָנוּ
הִרְבֵּה אֶת הַמִּימְרָא 'מֵה שְׂפִיד בְּטוֹחַ', וְזֶה הַחֲזִיק אוֹתִי, וְכָל פֶּעַם שֶׁדִּבְרוּ אֵתִי, עָשׂוּ
צָחוק מֵהֵיכֵל הַקּוֹדֵשׁ, לַעֲגוֹ מִמוֹהֲרָא"ש - הִלַּכְתִּי הַצִּידָה וְאֶמְרָתִי: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם
אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ, כָּאֵן לוֹעֲגִים, וְכָאֵן אוֹמְרִים בְּשֵׁם פְּלוֹנִי וְאֶלְמוֹנִי נִגַּד הַמָּקוֹם הַזֶּה,
וּמַצֵּד שְׁנֵי מֵה שְׂאֲנִי עוֹשֶׂה עֲכָשׁוּ, שְׂאֲנִי מְדַבֵּר וּמְשׁוֹחַח אֶתָּךְ, מִי לִמַּד אוֹתִי אֶת זֶה ?
זֶה שְׂאֲנִי מִתְחַזֵּק לְלָכֶת לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, זֶה שְׂאֲנִי מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר יָפֶה בְּבֵית וְכו' וְכו'
- אֶת זֶה הַצִּדִּיק נָתַן לִי, וּמַצֵּד שְׁנֵי עוֹשִׂים לִיצְנוּת מִמֶּנִּי, אוֹמְרִים לִי שֶׁהוּא לֹא
צִדִּיק"; הִיִּיתִי בּוֹכָה כָּל כֶּף הִרְבֵּה עַל הָעֲנָנִים הַזֶּה, שְׂאֲדַע מֵה לַעֲשׂוֹת, שְׁלֹא אֶטְעָה
אֶת עַצְמִי, שְׂאֲזַכֶּה לְלָכֶת בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת, וְרַק כֶּף יְכוּלִים לַדַּעַת מֵה צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת,
רַק עַל יְדֵי שְׂמִדְבָּרִים וּמְשׁוֹחַחִים עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וּמְבַקְשִׁים מִמֶּנּוּ (תְּהִילִים כה, ה):
"הַדְּרִיכֵנִי בְּאֵמֶתְךָ וּלְמַדְנִי", רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם תּוֹכִיל אוֹתִי בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת, תִּלְמַד אוֹתִי
מֵה נִכּוֹן, "הוֹרֵנִי ה' דִּרְכָּךְ אֶהְלֵךְ בְּאֵמֶתְךָ" (שִׁם פו, יא), אֲנִי רוֹצֶה אֶת הַדֶּרֶךְ הָאֱמֶתִית,
שְׂצִדִּיק הָאֱמֶת יִתֵּן אוֹתִי, שְׂיֵאִיר לִי, שְׂיִלְמַד אוֹתִי מֵה לַעֲשׂוֹת.

מַצֵּד אֶחָד הַיָּמִים שֶׁל תַּחֲלַת הַהִתְקַרְבוּת הָיוּ כָּל כֶּף מְאִירִים, הִרְגַּשְׁה שִׁיּוּצָאִים

מהגלות, יוצאים ממצרים, יוצאים מהטומאה, ומצד שני היו הפלשתים ודברו 'מה אתה צריך לחפש דרכים חדשות? למה אתה עוזב את המסורת? למה אתה מביש את המשפחה?' הייתי כל כך קרוע, ורצתי לעשות מה שהשני למלכות עשה כשכל הזמן הסיתו אותו וזלזלו, הלא אתה רואה ששטות ספרו לפניך, כפי שרבנו ספר בספור הראשון של ספורי מעשיות, שהשני למלכות בכה ואמר: "אני יודע שישנו בנדיא", וכך הוא זכה למצוא את ההר של זהב ומבצר של מרגליות.

אני צריך לקצר, עוד אכתב לך.
השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

תצעק ותצעק ותצעק אל השם יתברך

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אמור, י"ג אייר, כ"ח לעומר, שנת ה'תשפ"ה
לכבוד ... גרו יאיר

אתה חושב שאתה כבר אבוד? אתה אומר 'מה יהיה ממני? אני במילא לא אחר מעשה'; מה אומר לך, זה תלוי בך, רק בך; אם אתה לא תתיאש, אתה תבקש מהשם יתברך יום אחרי יום, שבוע אחרי שבוע - עד שירחמו עליך מן השמים, אתה תטען 'למה נגרע?' כך תזכה לקבל פסח שני, כמו שאומרים באמריקה 'עוד צ'אנס'.

אני כותב לך את זה כי היום בלילה חל פסח שני, המצוה של פסח שני צריכה ללמד אותך מה יש לך לעשות כשנטמאים, את המצוה הזו קבלו אחרי שהיהודים שנטמאו, שלא יכלו לקיים את המצוה הקדושה של קרבן פסח - הגיעו אל משה רבינו בטענה (במדבר ט, ו): "'למה נגרע', למה אנחנו שונים? אני טמא, אסור לי לעשות את קרבן הפסח, למה? אבל גם אני רוצה לקיים את המצוה הקדושה!" משה רבינו ראה את הרצון של היהודים האלו, והוא אמר להם: "אלו לשאול את השם יתברך", הוא הבין שמשהו הולך להיות כאן, כי כשאנשים רוצים להיות טובים, הם מתחננים: "למה נגרע" השם יתברך עוזר להם. חכמינו הקדושים הרי

אומרים (שבת קד.): "הבא לטהר, מסייעים אותו", הקדוש ברוך הוא אמר למשה רבינו שיתן להם עוד הזדמנות לעשות עכשו את הפסח.

תצַעַק: "השם למה נגרע, מה אני שונה? למה נגרע גם אני רוצה להיות צדיק, למה נגרע שאני כל הזמן נופל", תצַעַק ותצַעַק ותצַעַק, כפי שרבינו ז"ל אומר (שיחות הר"ן, סימן קכט): "ואפלו כשנופלין לפעמים לתוך רפש וטיט, שקשה לו מאד לצאת משם, צועקין, וצועקין, וצועקין! ואמר בלשון אשכנז בזו הלשון (רבי נתן מביא את הלשון באידיש כפי שרבינו אמר זאת): "און אפלו אז מען פאלט אין א בלאטע אריין, שרייט מען, און מע שרייט, און מע שרייט"; זו העצה איך אפשר להחליץ מעבירות, שיצַעַקו אל השם יתברך שוב ושוב ושוב: "תעזר לי אבא, תוציא אותי מהבוץ שלי, תוציא אותי מהעבירות שלי", כך תזכה, שיתנו לך עוד הזדמנות להתחיל מחדש.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

אין דבר כזה שמלמד יתן מכות

בַּעֲזֻרַת ה' יתברך - יום ב' פְּרַשַׁת אַחֲרֵי קְדוּשִׁים, ז' אֵייר, כ"ב לַעֲמָר, שְׁנַת ה'תשפ"ה

... גרו יאיר, מנהל תלמוד תורה היכל הקודש ברסלב ליבערטי

אני שומע מהורים שהמלמד בכיתה ... - מכה; ברצוני לבקש ממך שתדבר עם המלמדים שהם לא יכולים לתת מכות, אין דבר כזה שמלמד יתן מכות. אם צריכים לתת סטירה - שהמנהל יעשה את זה, ואם אתה מרגיש שאתה צריך לתת סטירה, תלך קודם להתבודדות ותבקש מהשם יתברך שתעשה רק מה שנכון, שתוכל ללמד את הילדים מה נכון, לחנך אותם ביראת שמים ואהבת הבורא.

מוהרא"ש קבע שמלמד לא מכה, רק כשיש צורך - שהמנהל יטפל בזה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

לא לשבת ליד המחשב יותר ממה שצריך

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת אחרי קדושים, ז' אייר, כ"ב לעמר, שנת ה'תשפ"ה
יקירי ... גרו יאיר

התחלתי לעבוד בתלמוד תורה בתור סגן מנהל, ברצוני לבקש ממך שלא
תהפך לגלם ליד המחשב; המחשב מוציא דברים טובים, אפשר לעשות דפים
יפים, קונטרסים יפים, ואפשר גם להפך לבול עץ; יכולים לשבת ולצפות ולא
לדעת איך היום עבר.

תקבע לך סדר, לא יותר מפמה שעות שאתה צריך בשביל הדפים (אם צריכים
את זה), ובזמן הפנוי אל תשב ליד המחשב. תדבר עם הילדים, תן מילים טובות
לילדים, תעזר במה שצריך לעזור.

תלמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש; כך תמשיך אליך את השכינה
הקדושה.

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

להשם יתברך יש שידוך לכל אחד, גם בשבילך

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת אחרי קדושים, ז' אייר, כ"ב לעמר, שנת ה'תשפ"ה
יקירי ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

מה אתה? מה אתה כל כך מיאש? מה אתה עושה את עצמך גדול כל כך ואף
השם יתברך קטן כל כך? ! להשם יתברך יש שידוך לכל אחד, וגם בשבילך, אז
מה לך להיות כל כך שבור.

תשאר בארץ ישראל, אתה תזכה לשידוך טוב, רק אל תתיאש, ואם אתה יכול
- תסע ליבנאל לציונו של מוהרא"ש ותאמר את ספר התהלים. מוהרא"ש השאיר
צוואה (צוואת מוהרא"ש, אות ה): "בני ובנותי חתני ותלמידי! סהדי במרומים שכל מה
שחורות על מצבה זו היא אמת, והקדוש ברוך הוא, האמת יודע, את שברון רוחי

וּלְבִי הַנִּשְׁכָּר כָּחָרָם בְּאֲלָפִים רְסִיסִים, וְאֶקְוֶה שְׁעַל יְדֵי שְׂיָבוֹאוּ אֶל קְבָרִי וַיִּתְּפְּלוּ וַיִּלְמְדוּ שָׁם, יִהְיֶה לִי תְקוּנָה לְנַפְשִׁי רוּחִי וְנִשְׁמָתִי.

וּכְמוֹ שְׂפִיחִים חַיּוּתִי נִתְעוֹרְרוּ עַל יְדֵי אַנְשִׁים בְּתִשְׁבּוּבָה, כְּמוֹ כֵּן עֲכָשְׁיוֹ לְאַחַר הַסִּתְּלָקוּתִי לְעִילָא, כְּשִׂיבֹאוּ אֶל קְבָרִי יִתְעוֹרְרוּ בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה, וַיִּמְשִׁיכוּ לְעֶצְמָם יְשׁוּעוֹת וּפְלָאוֹת בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֶהְיֶה לָהֶם לְמַלְיָן יוֹשֵׁר בְּשָׁמַיִם.

וְלֹא אֲנוּחַ וְלֹא אֶשְׁקוּט עַד שִׁיְהִיָּה לְמִי שְׂבָא אֶל קְבָרִי לְהִתְפַּלֵּל וְלִלְמוֹד יְשׁוּעָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, וּבִפְרָט בַּחוּר אוֹ בַּחוּרָה שְׁצָרִיכִים לְמַצּוֹא אֶת זְוִיגָם אִם יָבוֹאוּ אֶל קְבָרִי וַיֹּאמֶר אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים בְּלִי לְהַפְסִיק, אֲנִי מִבְּטִיחַ לָהֶם שְׂיִמְצְאוּ אֶת זְוִיגָם מִן הַשָּׁמַיִם וְאֲנִי חֲזָק בְּזֶה מְאֹד.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

תַּחֲנוּן אֶת הַיְלָדִים שֶׁלֹּךְ שִׁיתְנַהֲגוּ בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פֶּרֶשַׁת אֲמֹר, י"ד אֵייר, פֶּסַח שְׁנִי, כ"ט לְעֹמֶר, שְׁנַת ה'תשפ"ה

לְכָבוֹד ... גְּרוֹ יָאִיר

תַּחֲנוּן אֶת הַיְלָדִים שֶׁלֹּךְ שִׁיתְנַהֲגוּ בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ. תִּשְׁאַל אֶת יְלָדֶיךָ כָּל יוֹם מַה הָיָה בַּכֶּתֶה, וּכְשֶׁהֱמָסְפְּרִים לָךְ שֶׁהַיְלָדִים לֹא מִתְנַהֲגִים בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ תִּגִּיד לָהֶם בְּתַקִּיפוֹת רַבָּה שֶׁהֵם יִתְנַהֲגוּ בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ. אֲנִי אוֹמֵר לַיְלָדִים שְׁלִי: "עַל דְּבַר אֶחָד אֶצְטָרֵךְ לְהַעֲנִישׁ, אִם אֲנִי שׁוֹמֵעַ מִהַתְלַמּוּד תּוֹרָה אוֹ מִבֵּית הַסֵּפֶר שְׂאֲתָם לֹא מִתְנַהֲגִים בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ", גַּם בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וּבֵין הַמְּשַׁפָּחָה תִּדְרוֹשׁ מֵהֶם דֶּרֶךְ אֶרֶץ, וְתַעֲקֹב אַחֲרֵיהֶם. רַבְּנוֹ אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים, סִימָן סה): "צָרִיךְ לְלַמֵּד אֶת הַתֵּינוֹק דֶּרֶךְ אֶרֶץ מִנְעוּרָיו". אֲנַחְנוּ רוֹאִים בַּתְלַמּוּד תּוֹרָה וּבְבֵית פִּיגָא עַל הַיְלָדִים אִם הֵהוּרִים דּוֹרְשִׁים דֶּרֶךְ אֶרֶץ, גַּם עַל הַבַּחוּרִים אֲנַחְנוּ רוֹאִים אֶת זֶה; כִּי יְלָדִים שֶׁהֵהוּרִים מְלַמְּדִים אוֹתָם דֶּרֶךְ אֶרֶץ - הֵם מִתְנַהֲגִים בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ בַּתְלַמּוּד תּוֹרָה, בְּבֵית הַסֵּפֶר, בִּישִׁיבָה.

הַיּוֹם זֶה יוֹם טוֹב לְהַתְחִיל לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים, פֶּסַח שְׁנִי מְלַמֵּד אוֹתָנוּ שְׂאֲסוּר

להתיאש; אפילו שהתורה אומרת בפרוש שאתה לא יכול - אפשר בתפלה, בעזות דקדשה - פן להגיע לבית המקדש להקריב את קרבן הפסח; לכן תתחיל היום מחדש לפעל בשביל הילדים שלך.

אל תביא הביתה את הטלפון, אל תכניס לבית טאבלט וכדומה. נכון שאתה אברך מאד חכם, אבל בכל זאת יש לנו צדיקים שהם יותר חכמים, הם אומרים שזה הורס את הבית, אם אתה תקשיב לי - אתה לא תפסיד.

נסעתי לארץ ישראל, אני נוסע למקומות הקדושים להתפלל עליך ועל משפחתך. כולם מבקשים ממני שאתפלל עבורם, גם אני רוצה לבקש משהו, אני רוצה לבקש שתשמר על הבית שלך טהור וכשר.

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

האבא והאמא יבואו לחתונה

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אחרי קדושים, ח' אייר, כ"ג לעמר, שנת ה'תשפ"ה יקירי, החתן ... גרו יאיר

אבא שלך מאד רוצה להשתתף בחתונה שלך; הוא כותב לי, הוא מבקש ממני - שאדבר איתך וכו'.

ברצוני לבקש ממך שתעשה מה שלמדת ותזמין את אבא שלך לחתונה שלך, אתה לא יכול ואסור לך לקחת שום צד במחלוקת בין ההורים, אתה צריך להזמין גם את אבא שלך וגם את אמא שלך, ששניהם יבואו לחתונה, ותגיד לאמא שלך שהיא צריכה להבין שהיא לא יכולה לעשות דברים כדי למנוע מאבא שלך להיות בשמחתך. מאד אבקש ממך, לאבא שלך אין פלוס בחיים, רק אתה מדבר אתו, והכל בזכות ההתקרבות שלך לרבנו שמלמד אותנו איך להתנהג, לעשות מה שהתורה אומרת. תזמין את אבא שלך ושהוא יוכל אותך תחת החפה. השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

אתה רוצה להיות החברותא שלי ללמוד טור בית יוסף?

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אחרי קדושים, ח' איר, כ"ג לעמר, שנת ה'תשפ"ה
לכבוד אהובי ... נרו יאיר

אם ירצה ה' בעוד כמה שבועות אבוא לקריה. קודם אני מגיע לשבועות הקיץ, ואני מקנה להשם יתברך להשאר; ואני מאד רוצה לחזור לכולל. אני לא אהיה כל היום בכולל, הרי יש לי את הישיבה ועוד ענייני הקהלה, אני מאד רוצה לבוא לכולל למשך שעות, אני רוצה לדעת אם אתה רוצה להיות החברותא שלי ללמוד טור בית יוסף. אה איזו מתיקות היא זו, אני זוכר את השנים הספורות מאז שהייתי חתן עד שפתחתי את הישיבה זכיתי אז לשבת בכולל וללמוד טור בית יוסף ושלחן ערוך לעובדא ולמעשה, זה טעם גן עדן.

חזק ואמץ בעבודת השם, חזק ואמץ להתפלל את שלוש התפלות שחרית מנחה וערבית במנין ומתוך סדור, בלי לדבר בלי לשוחח. תקבע לך גם לא לדלג על קטעים מהתפילה, להתפלל מתחילה ועד סוף בלי לדבר. בשחרית תתחיל "מה טובו" עד אחרי "עלינו לשבח", במנחה תתחיל "קרבנות", עד אחרי "עלינו", וכך גם ערבית, תאמר "שיר המעלות" עד "עלינו". בהתחלה עבודת השם היא לא קלה, צריכים להתאמץ, אבל אחר כך זה כל כך מתוק ונעים, כשמתבגרים נהיים עוד יותר צעירים, חכמינו זכרונם לברכה אומרים (קנים ג, ו): "זקני תורה, כל זמן שמזקינין, דעתן מתישבת עליהן", יהודים יראי שמים, כשהם מזדקנים - הם כל הזמן נהיים יותר לענין.

תודיע לי אם אתה רוצה להיות החברותא שלי.

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

לא לחיות בפחדים מיתרים מעין הרע

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אחרי קדושים, ח' אייר, כ"ג לעמר, שנת ה'תשפ"ה
מרת ... תחי'

קבלתי את המכתב.

לגבי עין הרע וכו'; מצד אחד צריכים לחיות בצניעות ולהתנהג בעדינות, לא לדבר על זה ולא לקנות דברים וכו', אבל מצד שני אסור לחיות בפחדים מיתרים. נוהגים שלא מדברים על זה וכו', מסתירים את זה. להורים כן צריכים להודיע, כי את הלב של אמא שדואג ומבקש - אי אפשר להכין; רק מחברות וכן הלאה - נוהגים להסתיר את זה.

רבנו אומר (ספר המדות אות צדיק, חלק ב', סימן כ): "על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולים להביא שנוי במעשה בראשית, כלומר לשנות הטבע", לכן טוב כשמבקשים מהשם יתברך שיאמרו שמות של צדיקים שזוכרים בעל פה, לדגמא: אברהם אבינו, יצחק אבינו, יעקב אבינו, משה רבנו, אהרן הכהן, יוסף הצדיק, דוד המלך, שלמה המלך, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פיגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו' וכו', ועוד שמות של צדיקים שזוכרים, ואחר כך יאמרו את התפלה הזאת:

"יהי רצון מלפניך אבי שבשמים, שבזכות הזכרת שמות הצדיקים, בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם, שמסרו את נפשם למענה, שתעזר לי להוליד בנקל ולד בריא ברמ"ח איבריו ושס"ה גידיו, שאזכה לעבור את כל ימי ההריון בקלות. ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם. ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך כל ימי חייהם, רבוננו של עולם עזר לי שאזכה להיות בריאה וחזקה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי, אמן כן יהי רצון".

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

לדבר עם התלמידות על עדינות

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אחרי קדושים, ח' איר, כ"ג לעמר, שנת ה'תשפ"ה
מרת ... תחי', מנהלת בית פיגא קרית ברסלב ליבערטי
קבלתי את המכתב.

אני שמח מאד שהתחילו ללמוד עם התלמידות לתקן בגדים, שהן יוכלו לתקן
את הבגדים של המשפחה שלהן גם עכשו וגם אחרי החתונה, זה יחסך להן כסף.
אני שמח גם לשמוע שאתם מכנסים את המזכירות ואת המטפלות לשוחח
אתן, לראות מה אפשר לשפר יותר ויותר בבית פיגא.

אני רוצה להזכיר שתשוחחו בפרטיות עם כל התלמידות שצריכים לדבר
בעדינות, שלא ידברו על דברים אישיים. אי אפשר ליצא יד חוכה על ידי
שמדברים פעם אחת, חכמינו הקדושים אומרים (ברכות סא.) על הפסוק (בראשית ד, ט):
"לפתח חטאת ריבך", שהיצר הרע יושב על פתח הלב של האדם ומפציר ומפציר
בו לחטא, ואם מדברים פעם אחת שצריכים לשחק בעדינות ולהתנהג בעדינות -
זה לא מספיק, צריכים לדבר שוב ושוב.

זה לא מספיק שהמורות מדברות שצריכים להיות שמורים, שישחקו בעדינות
וכו', המנהלת גם צריכה להסתובב בין הכתות מפעם לפעם ולדבר בצורה ברורה
ומפרכת שצריכים להתנהג בעדינות ועל הנזק של קרבה לא בריאה בין חבורות
וגם בני משפחה.

אני מאד מכיר לכם טובה על מסירות נפשכם לבית פיגא, בזכות שאתם כל
כך מתמסרים לבנותינו אתם תראו נחת מהילדים ומהנכדים שלכם.
השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

אולי אתה רוצה לעשות משהו בשביל הנשמה שלך

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אמור, ט"ו אייר, ל' לעמר, שנת ה'תשפ"ה

לקבוד ... גרו יאיר

נסעתי לארץ ישראל, אני נוסע למקומות הקדושים, אני מתפלל עבורך ועבור משפחתך.

כולם מבקשים ממני שאתפלל עליהם, אבל גם אני רוצה לבקש משהו, אני מבקש ממך קח את העצה של רבנו ז"ל, רבנו אומר (שיחות ה"ן, סימן יט): "אפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדשה מאד, שנלכדו במצודה רעה, עד שרגילין בעברות חס ושלום רחמנא לצלן, אף על פי כן, הפח של התורה גדול כל כך, עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום. ואם יעשו להם חק קבוע וחייב חזק ללמד בכל יום ויום כך וכך, יהיה אף שיהיה, בנדאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, כי כח התורה גדול מאד".

אולי בכל זאת תתחיל לעזור לעצמך? אולי אתה רוצה לעשות משהו בשביל עצמך בשביל הנשמה שלך? קח משניות, תלמד פרק אחר פרק, בהתחלה לא תבין מה אתה לומד, כי מלחטא כל כך הרבה בעברה המגנה של פגם הברית - אבדת את המצ' שלך, כפי שהזוהר הקדוש אומר (עיין פרשת משפטים, קי): "סלוקא דיסודא עד אבא ואמא", כשפוגמים בברית - פוגמים ביסוד, מאבדים את כח הרפז וכי, אבל כשלוּמדים על פי סדר דרך הלמוד של רבנו (המבואר בשיחות ה"ן, סימן עו), שאפילו שלא מבינים מה שלומדים ממשיכים לומר את המלים של התורה הקדושה, על ידי זה זוכים להיות יהודי כשר, מתחילים לחיות חיים בריאים, חיים עם השם יתברך, עוזבים את העבירה המטמטמת, מפסיקים לעשות עבירות ונעקרים מידי הקליפות.

אני מתפלל עליך ועל משפחתך.

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

תקבע לך שיעור בזוהר ותקונים

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת אמור, ט"ז אייר, ל"א לעמר, שנת ה'תשפ"ה
לכבוד ... גרו יאיר

מחר בערב חל ל"ג בעמר, זה יום מאד גדול. נסעתי למירון, אתפלל שם
עבורך, ואני רוצה שגם אתה תקשר את עצמך אל רבי שמעון בר יוחאי מהמקום
שבו אתה נמצא, עם צדיק אפשר להיות מקשר אפילו כשנמצאים רחוק בקצה
השני של העולם, על ידי שלומדים את הספרים שלו.

תקבע לך שיעור בספר הזוהר. מי שלומד זוהר, הוא אומר את המלים של
הזוהר, אפילו בלי להבין - מתחיל לראות את האהבה שיש להשם יתברך אלינו
וכמה כל מצוה חשובה בשמים, ומתחילים להתגעגע אל השם יתברך.

תקבע לך גם שיעור בתיקוני זוהר, זה רוחץ את הנשמה. גם לבנים שלך תקנה
ספר תקונים ותרגיל אותם באמירת תקונים, אני לעצמי לומד בכל יום תיקוני זוהר
ובשבת קודש אני לומד את ספר הזוהר. תלמד גם אתה זוהר ותקונים, ואפילו
שאתה לא מבין מה כתוב, אתה אפילו לא מבין את הפרוש - תאמר את המלים,
כי זה מקדש ומטהר, זה גורם להתגעגע אל השם יתברך.

אני גם רוצה לבקש ממך שלא תהיה לך שייכות עם לצים. רבי נתן אומר
שליצנות היא אבי אבות הטומאה; אין עוד טמאה כזו שמסתירה את הגלוי
האלוקות מהאדם - כמו הטומאה של ליצנות, כפי שרואים שחכמינו זכרונם
לברכה אומרים (יומא פו:): "הבא ליטמא פותחין לו", כשמישהו רוצה לעזוב את
השם יתברך, עוזרים לו מן השמים לעזוב, "שנאמר (משלי ג, לד): 'אם ללצים הוא
יליץ'", אומר רבי נתן, למה לקחו דוקא את הפסוק הזה? כי כשאדם רוצה לעשות
עבירות, מביאים לו ליץ, הוא צוחק מכל מה שהצדיקים אומרים, וכך הוא ממילא
נופל רחמנא לצלן.

רבי נתן תמיד היה מזהיר את התלמידים שלו שיזהרו מלצים, הוא היה אומר בזו
הלשון: "כל אלו שדברו, לא החזיקו מעמד, ואלו שהתוכחו - לדאבונו נפלו ונעזבו",
לכן תזהר מאד שלא תהיה לך שייכות עם לצים, אפילו שהם נראים כאברכים
חסידים; אחי, תברח מהם כמו מאש, כי אחר כך אתה תיפול לגמרי מהידידות.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

תקבלו על עצמכם להודות לכולם

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת אחרי קדושים, י' אייר, כ"ה לעמר, שנת ה'תשפ"ה
... תחזי, תלמידת בית פיגא

שמעתי מהמורות שלכם שאתם מתנהגים מאד מאד יפה, הן בדרך ארץ, הן במידות טובות, ואני שמח מאד לשמוע את דרישת השלום הטובה, ואני כבר כל כך מחכה לפגוש את הוריהם ולמסור להם את דרישת השלום הטובה, להחיות אותם.

אצל רבנו היה מאד חזק וחשוב שיתנהגו ב"דרך ארץ". רבנו אמר: "אם מלכים ושרים היו יודעים את הדרך ארץ שאני מלמד את אנשי הם היו מביאים את ילדיהם אלי שאלמד אותם דרך ארץ"; אם בת מתנהגת בדרך ארץ בבית להורים ובבית הספר למורות - זו תלמידה אמתית של בית פיגא וזה נקרא תלמידת היכל הקודש.

תקבלו על עצמכם להודות לכולם. כשהמתנכת מסיימת ללמוד אתכם - תגשו אליה בעדינות ותגידו תודה, וכשהמורה המקצועית מסיימת ללמד - תגידו לה תודה, כשהמורה לתפירה מסיימת ללמד אתכם איך לתפור - תודו לה, וכך גם כשאתם עוברים ליד המנהלת - תמיד תגידו לה תודה על הכל, גם כשאתם צריכים משהו מהמשדר, אתם רואים את המזכירות - תמיד תודו להן.

גם בבית תגידו להורים: "תודה על הכל", אם תתרגלו לזה - תהיה לכם גם הכרת הטוב להשם יתברך. כי רק מי שמפיר טובה למי שעושה לו טוב, הוא זוכר להודות ולהלל להשם יתברך. אצל פרעה, מלך מצרים כתוב - "אשר לא ידע את יוסף" (שמות א, ח), הוא עשה את עצמו כלא יודע מיהו יוסף הצדיק, מי הציל אותו, אותו ואת המדינה שלו, ואחר כך כתוב (שם ה, ב): "לא ידעתי את ה'", כי רק מי שמפיר טובה - הוא זוכר מהשם יתברך.

תראו את המכתב הזה לחברות, שכלן יתנהגו כך.
השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

כְּשִׁישׁ לְאָדָם בְּעֶצְמוֹ אֱמוּנָה חֲזָקָה הוּא יָכוֹל לְמַסֵּר אֶת זֶה הַלְאָה
בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פָּרִשְׁת אַחֲרֵי קְדוּשֵׁים, י' אֲיִיר, כ"ה לְעֹמֶר, שְׁנַת ה'תשפ"ה
... גְּרוֹ יֵאִיר

שְׁמַעְתִּי שְׁסִימַת עֲכָשׁוּ לְבָדוּק אֶת הָעֲרוֹב בְּהַלִּיכָה רַגְלִית, עָשִׂיתָ אֶת הַבְּדִיקָה
הַשְּׁנֵתִית. אֲנִי מוֹדֶה לָךְ עַל זֶה, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזוֹ עֲבוּדָה קָשָׁה, אֲנִי בְּעֶצְמִי עֲבַרְתִּי עַל
כָּל הָעֲרוֹב בְּהַלִּיכָה רַגְלִית לְבָדוּק כָּל לַחֵי מְקָרוֹב, זֶה לָקַח לִי כַּמָּה יָמִים שְׁלָמִים
מִהַבְּקָר עַד הָעֶרֶב. בְּזָכוֹת זֶה תִּזְכָּה לְפָנִים, כִּידוּעַ בְּשֵׁם צְדִיקִים שְׁלֵשׁ עָשָׂר עָרוֹב
מִסָּגֵל לְפָנִים.

בְּרִצּוֹנִי לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ מְאֹד, הִיֹּת וְאַתָּה מְלַמֵּד, אַתָּה צָרִיף לְהַחֲדִיר בְּיָלְדִים
אֱמוּנָה, וְרַק כְּשִׁישׁ לְאָדָם בְּעֶצְמוֹ אֱמוּנָה חֲזָקָה הוּא יָכוֹל לְמַסֵּר אֶת זֶה הַלְאָה. מְאֹד
אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, תַּחֲדִיר בְּעֶצְמָךְ אֱמוּנָה, תִּשְׁנֶנּוּ שֶׁהַכֹּל מֵאֵת הַשֵּׁם, אֵין דְּבָר שֶׁקּוֹרָה
בְּמִקְרָה. כִּפִּי שֶׁחֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה אוֹמְרִים (חֲלִי ז'): "אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ
מִלְמַטָּה, אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְזִין עָלָיו מִלְמַעְלָה", אָדָם לֹא מְקַבְּלִים מִכָּה בְּאֶצְבַּע
הַקֹּטֶנֶה, אֲלֵא אִם הִכְרִיזוּ בְּשָׂמִים שִׁיקְרָה כֵּךְ.

בְּרִצּוֹנִי לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ שֶׁתַּחֲדִיר בְּיָלְדִים אֱמוּנָה טְהוֹרָה, תִּדְבֵּר אִתָּם הִרְבֵּה מֵהַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהַכֹּל קוֹרָה בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, תִּלְמַד עִם הַיָּלְדִים מֵהַשְׁבַּעל שֵׁם טוֹב
הַקְּדוֹשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ לְמַד, שִׁידְעוּ שֶׁשׁוּם דְּבָר לֹא קוֹרָה מֵעֶצְמוֹ, וְכִשְׁהַעֲגֵלָה
נוֹסַעַת וְנוֹפֵל מִמֶּנָּה קֶשׁ - גַּם נִכְתָּב מִלְמַעְלָה בְּדִיוֹק אִיפֹה הַקֶּשׁ יְפוּל; וְכִשְׁעֵלָה נוֹפֵל
מִהָעֵץ, גַּם זֶה נִכְתָּב מִשָּׁמַיִם בְּדִיוֹק הֵיכָן זֶה יְפוּל; שׁוּם דְּבָר לֹא קוֹרָה מֵעֶצְמוֹ,
דוֹמֵם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הַכֹּל זֶה הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתִּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

שְׁנֵי דְבָרִים הַפּוֹכִים, זֶה שְׁלוֹם

בַּעֲזֶרֶת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פָּרַשְׁת אַחֲרֵי קְדוּשִׁים, י"א אֵייר, כ"ה לְעֹמֶר, שְׁנַת ה'תשפ"ה
יְקִירִי ... גֵּרוֹ יְאִיר, יִבְנָאֵל
קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי שָׂמַח מְאֹד לְשִׁמוּעַ שְׂאֵתָה מְצָלִיחַ בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם, בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם אֲנִי מְגִיעַ
לְאַרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֶהְיֶה בִּיבְנָאֵל, אֲנִי מְקוּהָ לְרֵאוּתְךָ.

תִּשְׁמֹר עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֹךְ, תְּדַבֵּר יָפָה בַּבַּיִת וְתִקְשִׁיב לְאַשְׁתָּךְ כְּשֶׁהִיא
מְדַבֶּרֶת אֵלֶיךָ, וְאִם יֵשׁ דְּבָרִים שְׂאֵתְךָ הַפּוֹךְ מֵהַשְּׁנֵי - חַיִּים בְּשְׁלוֹם, מְגִיעִים לְעֶמֶק
הַשְּׁוּהָ. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמְרִים (לְקוּטִי מוֹהַר"ן חֶלֶק א', סִימָן פ'): "שְׂמַחְכֵּם תִּרְי הַפְּכִים",
כְּשֶׁמַּחְכְּרִים שְׁנֵי דְבָרִים הַפּוֹכִים - זֶה שְׁלוֹם, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב (אִיּוֹב כה, ב): "עוֹשֶׂה שְׁלוֹם
בְּמִרוֹמָיו", הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּשָׂמִים בֵּין שְׁנֵי מְלָאכִים, אוֹמֵר רַבְּנוּ:
"כִּי זֶה הַמְּלָאךְ מֵאֵשׁ, וְזֶה מִמַּיִם, שֶׁהֵם תִּרְי הַפְּכִים; כִּי מִיָּם מְכַבֶּה אֵשׁ, וְהַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם וּמַחְבְּרֵם יַחַד", רוֹאִים מִזֶּה שֶׁזֶּהוּ עֵיקַר הַשְּׁלוֹם,
לְחַבֵּר שְׁנֵי דְבָרִים הַפּוֹכִים, עֵינֵי שָׁם; וְכֵן גַּם בַּבַּיִת, בַּעַל וְאִשָּׁה; לְאַחַד יֵשׁ טֹבַע כְּזֶה,
וְלַשֵּׁנִי יֵשׁ טֹבַע הַפּוֹךְ, וּבְכָל זֹאת חַיִּים בִּיחָד בְּשְׁלוֹם וּבְאַהֲבָה.

בַּעֲנֵן לְהִתְמַנּוֹת לְמַגִּיד שִׁיעוֹר וְכוּ'; עֲדִיף שֶׁתִּתְחִיל עִם יְלָדִים, תִּתְחִיל עִם
מְלֻמְדוֹת, אִם יֵשׁ צִדָּךְ בְּמִמְלָא מְקוֹם, תִּהְיֶה מְמַלֵּא מְקוֹם, וּבְמִשְׁךְ הַזְּמַן תִּרְאֶה אִם
יֵשׁ לְךָ אֶת הַכּוֹחוֹת לְעֻבּוֹד, לְלִמּוּד עִם בַּחוּרִים.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצָלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

אֲנָשִׁים שֶׁנֶּהֱנִים לְהַפְחִיד

בַּעֲזֶרֶת ה' יִתְבָּרֵךְ - עַש"ק פָּרַשְׁת אַחֲרֵי קְדוּשִׁים, י"א אֵייר, כ"ו לְעֹמֶר, שְׁנַת ה'תשפ"ה
... תַּחֲנִי

קִבַּלְתִּי אֶת הַמִּכְתָּב.

מֵה אַתֶּם מְדַבְּרִים מְכַל הַדְּמִיוֹנוֹת הָאֵלוּ וְכוּ'? לְמָה לְהִיּוֹת עֹכְשׁוֹ בַּעֲצָבוֹת - כִּי

אולי אחרי הלידה יפלו לעצבות? מה השטות להקשיב לאנשים שנהנים להפחיד?!

רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן מט), מחשבות רעות, זה היצר הרע, יצר מלשון לציר, מצירים, מדמיינים הרע, אני רע. יצר טוב הפונה, חושבים טוב, מצירים טוב, אני טוב, כולם טובים.

אל תקשיבו לאלו שמפחידים אתכם שאחרי הלידה תפלו לדכאון, ואפילו אם קרובי המשפחה מפחידים אתכם - תצחקו היטב, ותשירו לעצמכם: "השם פה, השם שומר עלי".

מוהרא"ש מביא את מאמר החכם: "העבר אין, והעתיד עדין, וההווה כהרף עין, דאגה מנין", מה שהיה כבר היה, ומה שעומד להיות - עוד לא כאן, וההווה הוא הרי לא יותר מרגע אחד, אז הרי לא שייך לדאג.

אל תדאגו, זה לא יוסיף לכם כלום, זה לא ישפר כלום. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (סנהדרין ק:): "לא תעיל דוּיא בלבד", אל תסתובב עם דאגות, "דגברי גיברין קטל דוּיא", כי דאגות כבר הוגו הרבה גבורים; מה כן? מה הדבר הכי טוב לעשות כשמשהו כואב? ללכת אל השם יתברך, לבקש ממנו במלים פשוטות בשפה פשוטה, שיתן לכם ישועה.

תפילה מעוררת הלב אל רבי שמעון בר יוחאי

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת אמור, י"ז אייר, ל"ב לעמר, שנת ה'תשפ"ה
לכבוד ... גרו יאיר

היום בערב ל"ג בעמר, בכל מקום שנמצאים אפשר להיות מקשרים אל הצדיקים הקדושים. לצדיק הקדוש מוהרנ"ת יש תפילה מעוררת הלב אל רבי שמעון בר יוחאי, לקוטי תפילות חלק ב', סימן מז. תאמר את התפילה הזו, ותוסיף את הבקשות האישיות שלך, הגה לך התפילה:

"רבי שמעון בן יוחאי עיר וקדיש מן שמאי נחית, בוצינא קדישא, בוצינא

עלֹאָה, בּוֹצִינָא רַבָּא, בּוֹצִינָא יְקִירָא, אַתֶּם הִבְטַחְתֶּם לְיִשְׂרָאֵל שְׁלֹא תִשְׁתַּכַּח הַתּוֹרָה מִיִּשְׂרָאֵל עַל יְדְכֶם, כִּי בְּזֵהָר דָּא יִפְקֹון מִן גְּלוּתָא, וְאַפְּלוּ בְּתַקְּךָ הַהִסְתֵּרָה שְׁכַתוֹךָ הַסְתֵּרָה בְּעַקְבוֹת מְשִׁיחָא בְּאַחֲרִית הַיָּמִים הָאֵלֶּה, הִבְטַחְתֶּם שְׂאֵף עַל פִּי כֵן לֹא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה מִפִּי זִרְעֵנוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. "וְאַנְכִי הִסְתֵּר אֶסְתִּיר פָּנַי בְּיוֹם הַהוּא עַל כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה, וְעָנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לִפְנֵי לֵעַד כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ".

וְהִנֵּה עֲתָה הִגִּיעוּ הַיָּמִים אֲשֶׁר אֵין לָנוּ בָּהֶם חֶפֶץ, כִּי אֲרֹךְ עָלֵינוּ הַגְּלוּת וּמִשָּׁךְ עָלֵינוּ הַשְּׁעָבוּד, וּבְכָל יוֹם אָנוּ הוֹלְכִים וְדוֹלִים, וּמָטָה יְדֵינוּ מָאֵד "כִּי אֲזַלְתָּ יָד וְאַפְּסָ עֲצוֹר וְעִזּוּב" כִּי נִשְׁאַרְנוּ פִּיתוּמִים וְאֵין אָב, וְאֵין מִי יַעֲמֹד בְּעַדְנוּ.

וְהִנֵּה בְּתַקְּךָ סוּף הַגְּלוּת הַמֵּר הַזֶּה, וּבְכָר הַתַּחֲחִיל לְהַתְנוּצֵץ הַתְּנוּצָצוֹת מְשִׁיחַ מִיָּמֵי הָאֱלֹהִי הָאֵר"י זָכָר צְדִיק לְבָרְכָה, וְעַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִשְׁתַּקְּקִים וּמִתְגַּעְגְּעִים מָאֵד לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְהַכֹּל חִפְצִים לִירָאָה אֶת שְׁמֶךְ בְּהַשְׁתַּקְּקוֹת נִמְרָץ וְנִפְלָא אֲשֶׁר לֹא הֵיטָה כְּזֹאת מִיָּמֵי קֶדֶם, "הִקְצוֹתִי וְעוֹדִי עֲמָךְ", בָּאתִי עַד קֵץ כָּל הַדּוֹרוֹת וְעוֹדִי עֲמָךְ, עֲדִין אָנוּ אֲחוּזִים בָּךְ, וּמִשְׁתַּקְּקִים לַעֲבוּדְךָ בְּכָל הַנֶּפֶשׁ. אָבֵל אֵף עַל פִּי כֵן, גַּם גִּדֹּל רְחוּקָנוּ מִמֶּךָ בְּעֵתִים הַלָּלוּ הוּא גַם כֵּן בְּלִי שְׁעוֹר, כִּי טִבְעֵנוּ בִּינוֹן מִצּוּלָה וְאֵין מַעֲמָד, בְּאֵנוּ בְּמַעֲמָקֵי מַיִם וְשִׁבְלֵת שְׁטָפְתָנוּ, וְרָאָה אֶת עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל מְרוּדִים מָאֵד, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְבָאֵר וּלְסַפֵּר גִּדֹּל הַתְּגָרוֹת הַבַּעַל דְּכָר אֲשֶׁר הַתְּגָרָה בָּנוּ מָאֵד, עַד אֲשֶׁר הִפִּיל אוֹתָנוּ מָאֵד.

וְהִנֵּה אָנְכִי בְּעֵנֵי מִי אָנְכִי לְסַפֵּר צָרוֹת יִשְׂרָאֵל, רַק אַתֶּם לְבַד יוֹדְעֶתֶם אֶת כָּל הַמַּעֲמָד וּמַצָּב שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּאַחֲרִית הַיָּמִים הָאֵלֶּה. אֵף בָּאתִי לְסַפֵּר וּלְצַעֵק עָלַי וְעַל נַפְשִׁי, עַל עֶצֶם רַחוּקִי מִהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְעַצֶּם פִּגְמִי וְעוֹוֹנוֹתִי הָרַבִּים וּפְשָׁעֵי הָעֲצוּמִים, וְ"עַל אֱלֹה אֲנִי בּוֹכֶיָה עֵינֵי עֵינֵי יוֹרְדָה מַיִם", כִּי אֵינִי יוֹדֵעַ שׁוּם דֶּרֶךְ אֵיךְ לְהַחֲזִיר לִי הַכֹּחַ דִּקְדוּשָׁה, וְאֵיךְ לְזַכּוֹת לְתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּבְאִיזָה דֶּרֶךְ אֶתְחִיל לַעֲזוּב דֶּרֶכִּי הָרַע וּמִחֲשָׁבוֹתֵי הַמִּגְנוֹת, וְאֵיךְ וּבִמָּה אֲזַכֶּה לְתַקֵּן קְלָקוּלִים וּפְגָמִים כָּאֵלֶּה. "לֹא יוֹדְעִי נַפְשִׁי, אָנָּה אֲנִי בָּא", אָנָּה אוֹלִיךְ אֶת חֲרַפְתִּי הָעֲצוּמָה, אָנָּה אֶבְרַח, אָנָּה אֶטְמֵן מִפְּנֵי בְּשָׂמִי וּכְלָמָתִי, וְאָמַר לְהָרִים כְּסוּנִי וּלְגַבְעוֹת נִפְלוּ עָלַי, אוֹי מָה הִיָּה לִּי, אוֹי מָה הִיָּה לִּי, "עַל כֵּן אֲמַרְתִּי שְׁעוֹ מִנִּי אֲמָרָר בְּכִסִּי", אוֹלִי יְחוּס אוֹלִי יִרְחַם, כִּי אֵין מַעֲצוֹר לָהּ לְהוֹשִׁיעַ גַּם אוֹתִי בְּעֵת הַזֹּאת, כִּי הִרְבֵּה רוּחַ וְהַצֵּלָה לִפְנֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב:

"הן כל תוכל ולא יבצר ממך מזמנה, ומי יאמר לך מה תעשה", על פן באתי כעני בפתח, רש דל ואביון, נגוע ומענה, מבלבל ומטרף עני וכואב, לצעק ולזעוק לפני הדרת קדשתכם.

רבי רבי רבי, "אבי אבי רכב ישראל ופךשיו", נהירו דבוצינא דאורייתא, "עורה למה תישן", איך תוכלו לסבול צרות ישראל, קומו והתעוררו עם כל הצדיקי אמת להסתכל ולראות במרירות צרות נפשנו, "הקיצו ורננו שוכני עפר", קומו ישיני מכפל לסעדינו, צדיקי יסודי עולם, קומו בעזרתנו בעת צרה הזאת, חוסו וחמלו על כל עדת בני ישראל, ובתוכם עלי החוטא והפגום המלא חטאים מבפח רגל ועד ראש. אתם ידעתם את כל התלאה אשר מצאתנו מיום גלות הארץ עד הנה, כל מה שעבר על כלל ישראל בכלליות, ובפרטיות מה שעבר על כל אחד ואחד ובפרט מה שעבר עלי מיום שנאצלו ונכראו ונוצרו ונעשו נשמתי ורוחי ונפשי וגופי, כל מה שעבר עלי בכל גלגול וגלגול, ובפרט מה שעבר עלי בגוף הזה, כל מה שעברתי מעודי עד היום הזה, מה שאני זוכר עדין ומה שגשכח ממני, היספיקו כל אילי נביות לבאר ולספר אפס קצה מהפגמים שפגמתי ביום אחד כפי מה שנוגעים הפגמים במקום שנוגעים כפי שרש נשמתי, ומכל שכן וכל שכן מה שפגמתי בכל הימים שעברו עלי מיום היותי עד היום הזה, מי יוכל לספר, מי יוכל לשער, מה אדבר מה אתאונן, מה אומר מה אדבר ומה אצטדק.

רבונו של עולם, תן בלב הצדיק הקדוש והנורא הזה (אם יזכה להיות בארץ ישראל על קבר רשב"י יאמר: השוכן פה) ובלב כל הצדיקים האמתיים, לבל יסתירו פניהם ממני, ויעמדו בעדי למליצי ישר, להפוך בזכותי ולבקש ולמצא בי נקודות טובות, וימליצו טוב בעדי שתקרבני אליה ברחמים, ותתן בי לב חדש ורוח חדשה תתן בקרבי, שאזכה להתעורר מעתה באמת לשוב אליה באמת ובלב שלם, אי שמים הפגינו בעדי, כל בעלי רחמים וחמלה חמלו עלי, כל שוכני עפר העתירו בעד מטבע בין מצולה ואין מעמד פמוני.

רבי, רבי שמעון בן יוחאי, זכרו זאת ותשימו על לב, שזכינו בדורות הללו לשמע נפלאות נוראות גדלתכם איך מרמז בתורה שעל ידכם לא תשכח התורה, כי הפסוק שהבאתם ראיה ממנו, שהוא פי' לא תשכח מפ' זרעו' הוא סופי תבות

יוחא"י, וְשִׁמְכֶם הַקְדוֹשׁ בַּעֲצָמוֹ מִרְמָז בְּפֶסוּק "עִיר וְקָדִישׁ מִן שְׁמִיא נִחִית",
אֲשֶׁר אַתֶּם לְבַד יוֹדְעִים סוּד דְּבָרִים הָאֵלֶּה, אַתֶּם לְבַד יוֹדְעִים גְּדֻלַּת הַהִבְטָחָה
שֶׁהִבְטַחְתֶּם לְיִשְׂרָאֵל שֶׁהַתּוֹרָה לֹא תִשָּׁכַח מִיִּשְׂרָאֵל עַל יְדֵכֶם, וְאִיךָ מִשָּׁה רַבָּנוּ עָלֵינוּ
הַשְּׁלוֹם נָבֵא עַל זֶה בַּתּוֹרָתוֹ הַקְדוּשָׁה מִקֶּדֶם. עַל כֵּן בָּאתִי לְהַזְכִּיר, נָא רַבּוֹתֵי
הַקְדוּשִׁים, חֲמְלוּ עָלַי וְאַל תִּסְתַּכְּלוּ עַל כָּל הָרַע שֶׁעָשִׂיתִי מֵעוּדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה,
בְּמַחֲשָׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשֶׂה, אֲשֶׁר הִמְרִיתִי אִמְרֵי אֵל וַעֲצַת עֲלִיוֹן נֶאֱצַתִּי. אֵל תִּפְסִיטוּ
בְּמַעֲשֵׂי הָרָעִים, וְאַל תַּעֲשׂוּ עִמִּי כַחֲטָאִי, וְאַל אֶקוּץ בְּעֵינֵיכֶם, עַל אֲשֶׁר זֶה כְּמָה אֲשֶׁר
מַעוֹרְרִים אוֹתִי בְּאֻלָּפִים וּרְכָבוֹת רְמָזִים וְהַתְעוֹרוּרוֹת, וּבִכְמָה מִינֵי עֲצוֹת נְכוֹנוֹת בְּכָל
יוֹם וּבְכָל עֵת, לְהַתְקַרֵּב לַהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאֲנִי בַּעֲצֵם קִשְׁיוֹת עָרְפִי קִלְקַלְתִּי וּפְגַמְתִּי
בְּכָל זֶה, וְלֹא הִטִּיתִי אָזְנוֹי וְלִבִּי לְכָל זֶה. חוּסוּ עָלַי וְאַל תִּשְׁתּוּ לִבִּי לְכָל זֶה, וְאַל יִחַר
אַפְּכֶם בִּי חֲלִילָה, רַק תִּחַשְׁבוּ מַחֲשָׁבוֹת עוֹד מַעֲתָה לְכָל אֲהִיָּה נִדְחָה מִהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ
וּמִכֶּם חֲלִילָה, כִּי עֲדִין אֵין מַעֲצוֹר לָהּ לְהוֹשִׁיעַ גַּם בַּעֲת הַזֹּאת, כִּי אֵין לִי שׁוּם כַּחַ
עֲתָה אֲלֹא כְּפִי לְבַד, וְגַם זֶה מֵאֲתוֹ יִתְבָּרֵךְ אֲשֶׁר לֹא עֲזַב חֲסִדּוֹ וְאִמְתּוֹ מֵעַמִּי, וְנָתַן
כַּח לִיעֶף כְּמוֹנִי, לְדַבֵּר עֲתָה מֵעַט דְּבָרִים הָאֵלֶּה, וְעַל זֶה תִּמְכַּתִּי יִתְדוֹתִי, שֶׁתִּרְחַמוּ
עָלַי וְתַעֲשׂוּ אֶת אֲשֶׁר אֶזְכֶּה לָשׁוּב בְּאַמַּת לַהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, (וְלִבָּא לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל מִהֵרָה
בְּשָׁלוֹם, וּלְדַבֵּר כָּל זֶה וְיֹתֵר מִזֶּה שֵׁם עַל צִיוֹן שְׁלֹכֶם הַקְדוֹשׁ), וְה' הַטוֹב בְּרַחֲמָיו
יִשְׁמַע תַּפִּלָּתְכֶם וַיַּעֲזֹר וַיִּגַּן וַיּוֹשִׁיעַ אוֹתִי וְאֶת כָּל יִשְׂרָאֵל לְמַעַנְכֶם, וַיַּחֲזִירֵנִי בְּתִשְׁבָּה
שְׁלָמָה לְפָנָיו מִהֵרָה, וַיִּאֲחֲזֵנִי וְלֹא יָרַפְנִי, וְאַל יַעֲזֹבֵנִי וְאַל יִשְׁשַׁנֵּי בָשׂוּם אִפֹּן, עַד
שֶׁאֶזְכֶּה לָשׁוּב אֵלָיו בְּאַמַּת, וְלִהְיוֹת כְּרָצוֹנוֹ הַטוֹב מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, וְלִתְקַן בְּחַיִּי אֶת
כָּל אֲשֶׁר פָּגַמְתִּי, בְּכַח וּזְכוּת הַצְדִּיקִים אֲמִתִּיִּם, אֲשֶׁר עָלִיהֶם לְבַד אֲנִי נִשְׁעָן לְסִדֵּר
דְּבָרֵי אֵלֶּה לְפָנֵיהֶם וְלִפְנֵי הֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ בַּעַל הַרְחָמִים יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת. "ה' יִגְמֹר
בְּעָדִי, ה' חֲסִדְךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יְדִיךָ אֵל תִּרְף, הוֹצִיָּאָה מִמִּסְגַּר נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת אֶת
שְׁמֶךָ, בִּי יִכְתִּירוּ צְדִיקִים כִּי תִגְמַל עָלַי".

הֵשֶׁם יַעֲזֹר שֶׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנָנִים.

